

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

София, 2 юли 1981 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	5
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	6
ПЪРВА ТОЧКА	6
ИЗКАЗВАНИЯ	6
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	13
ВТОРА ТОЧКА	
ИЗКАЗВАНИЯ	14
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	47
ТРЕТА ТОЧКА	49
ИЗКАЗВАНИЯ	49
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	73
ЧЕТВЪРТА ТОЧКА	83
ИЗКАЗВАНИЯ	83
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	98
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	103

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 2 юли 1981 година

/Открито в 15,05 часа/

- о -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

1. Информация за изпълнение на производствената програма за първото шестмесечие на 1981 година.
Докладва Александър Григоров и Налбанти.
2. Приемане на програма за месец септември.
Докладва Александър Григоров.
3. Утвърждаване на репертоара за 1981-1982 година и следваща.
Докладва Чавдар Добрев.

4. Технически въпроси.

Докладват Мирчо Доков и Миков.

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев
Чавдар Добрев
Александър Григоров
инж. Мирчо Доков
Николай Милев
Александър Панков
Филип Филипов
Енчо Халачев
Кирил Неделчев
Николина Лекова
Михаил Петров
арх. Иван Томов
Налбанти
Коларов
Миков
Дерижан
Чортов

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на дирекционния съвет.

Понеже Миков отсъства в момента, започваме с тази първа точка. Като дойде, своевременно ще сменим.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз моля в дневния ред да има една промяна - ако е възможно да се включи преди всички останали точки една точка за работата около "Под игото"

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е в програмата за месец септември.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз искам сега да докладвам.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, точка пета.

Кой ще докладва? Григоров.

И З К А З В А Н И Я

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз искам да кажа две думи и след това др. Налбанти ще ви направи точен цифров отчет.

Всички знаем, че пред театъра е поставена задачата да изпълни своя годишен план по съответните показатели, да не ги повтарям - зрители, приходи, представления. С привършване на първата половина от годината, закриване на сезона, ние вече имаме данните какво е реализирано досега и какво предстои да се реализира през месеците септември, октомври, ноември и декември. И точно тези данни др. Налбанти сега ще ги съобщи и с оглед на това ще се докладва след тези данни какви мероприятия се предвиждат, какви мероприятия се предлагат и какво трябва да се приеме, за да се реализира този остатък от плана, който не е из-

пълнен за 1981 година.

Др. Налбанти, ако обича да даде точен отчет.

НАЛБАНТИ: Отчет за изпълнението на плана за шестмесечието и очакваното изпълнение на 1981 година.

При план за шестмесечието 176 представления, зрители - 95 000 и приходи 154 000 сме реализирали 204 представления със 110 437 броя зрители и 265 909 лева приходи.

В сравнение с шестмесечието на 1980 година имаме реализирани в по-малко 64 броя представления с 34 533 броя зрители и 47 606 лева приходи.

Планът за годината на всички ни е известен - 375 броя представления с 210 000 зрители 350 000 приходи.

До края на годината или за месеците септември, октомври, ноември и декември ни предстои да изпълним 171 представления с 99 563 зрители и 84 091 лева приходи, за да бъде планът изпълнен по тези три показатели на 100 %.

Програмата за месец септември е изготвена и е известна. Направена е на голяма и малка сцена за месец септември, октомври ноември и декември, като съответно за голяма сцена за септември месец сме заложили 20 представления, на малка 6, октомври месец веремни на голяма сцена 27 и дневни 9, на малка сцена 12. Ноември месец вечерни 24, дневни 8, на малка сцена 12. Декември вечерни 26, дневни 8 и на малка сцена 12.

Искам да подчертая, че това е пълно натоварване на всички съботи и недели от 1 октомври до 31 декември или с това постигаме 164 броя представления за до края на годината. При 90 % посещаемост на голяма сцена 700 зрители, на малка 100 и при дневните залагаме 600 броя зрители, ще реализираме 87 100 зрители. Или не ни достигат 12 463 броя зрители и 7 броя представления, за да изпълним при това натоварване годишната програма.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Приходите?

НАЛБАНТИ: Приходите ги изпълняваме.

Ако заложим 100 % посещаемост на тези бройки представления, ще изпълним плана, но това е идеалният случай.

За тези бройки представления и за тези зрители значи трябва нещо навън да се играе на голяма сцена. Др. Григоров има предвид турнето на операта, което ще бъде за няколко дни, там да се играе с по 1000-1500 зрители или на летния театър в началото на месец септември, както се прогнозира да имаме едно-две представления.

С приходите до тук ще изпълним и ги изпълняваме, но двата показателя са също основни за театъра.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: В Дома на културата имаше.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Някой иска ли да каже нещо?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Др. Григоров имаше една ценна идея, която според мене би могла да се реализира след съответно проучване разбира се - в новия Дворец на културата да се изнесе спектакъл с откъси от наши представления, свързани с 1300-годишнината, т.е. българска драматургия, каквато се играе на нашата сцена. Да се направи една композиция, която да бъде показана пред широк кръг зрители.

Мисля, че това е едно негово предложение, което аз лично подкрепям, ако е възможно да бъде реализирано.

НИКОЛАЙ МИЛЕВ: Аз искам да кажа нещо. Може би ви е направило впечатление, че за шест месеца ние имаме реализирани 204 представления. За останалите четири месеца до края на годината по план имаме 171 представления. Това значи, че планът при разпределението в началото на годината е разчетен с едно напрежение през четвъртото тримесечие. Аз мисля, че фактически е трудно да се изпълни планът. Отговорността пред нас е голяма, като се из-

хожда от това, че планът за миналата година и за тази година са едни и същи. Това значи, че пред комитета и пред Министерството на финансите ще изпаднем в неблагоприятно положение, ако не изпълним плана.

Затова предлагам да използваме следните резерви за излизане от това положение. Междувременно това е една идея на проф. Филипов, която и аз споделям - от останалите незаангажирани артисти да се подготви една пиеса, която да има и касов характер и с нея да се извършват турнета.

И второто предложение - да се повиши коефициентът на полезно действие на бюрото за разпространение на билети. Засега има известен брой непродадени билети от постановките. Може с известно натоварване да се подобри организацията там на работата.

Това исках да предложа.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Въпреки че др. Налбанти отбеляза този момент, но ми се струва, че може би не беше разбран добре. Др. Милев, не знаей, но навярно има някакви опасения.

Планът може да бъде изпълнен и той трябва да бъде изпълнен и аз предполагам, че ще бъде изпълнен, другарю Фучеджиен. Ние не можем да отстъпим, защото разполагаме с четири месеца. В тези четири месеца театърът има възможност да разкрие и други начини на реализация на представления, на други сцени, но преди всичко реализацията на собствена сцена, която е сигурна, която е в наши ръце и е свързана с най-малко усилия и трудности и разходи. Да се придържаме към залегналата тука прогноза да играем всяка събота и неделя по едно дневно представление.

Обаче веднага искам да кажа какво значи дневно представление. Пред вид на това, че нашите постановки са по-сложни, по-тежки, с натоварване на артисти и т.н., почти във всички случаи

дневният спектакъл ще бъде, ако се приеме разбира се, дневен спектакъл от 10 или 11 часа като утро, утринен спектакъл, за да можем да играем една пиеса, а вечерта да играем друга пиеса. В някои случаи ние бихме могли да играем и следобедни представления от 2 часа, за да не заангажираме сцената, когато тя е необходима за репетиция, да играем една и съща пиеса от 2 часа и от 19 часа което сме практикували. Но това ще бъде по-рядко пред вид на характера на нашите постановки.

Това изпълнение предполага обаче много твърда програма, да не се отменят представления. Сега мога вече да кажа, че ние достатъчно много представления отменихме. Тези промени бяха целесъобразни, те ще дадат съответния резултат, но сега вече ние нямаме резерва от време, за да можем след това да компенсирате неизпълнението на тези представления.

Но понеже съществуват известни рискове, че ние може би ще бъдем принудени да направим някои отклонения от нашата програма, въпреки желанието на ръководството на театъра, и да се получат някои явления, както имахме в първата половина на годината - в някои случаи не стопроцентово посещение, под 100 %. Мероприятията, с които разполагаме и които сме ги ползвали и друг път, са тези: да се играе в района на София, в града, предполагам, че имаме разрешение за операта, което е едно много благоприятно положение, по-голям салон, сигурен така да се каже, не е свързан с рискове, както летните театри, можем с едно представление да реализираме повече зрители. Аз говоря главно за зрителите. За приходи, другари, не говоря. Ние ще изпълним плана за приходите. Как ще ги изпълним е друг въпрос. Ние би трябвало да реализираме плана за зрителите. Това е именно и главната дейност на театъра като културен институт - показател зрител.

Предвижда се, както каза др. Налбанти, да играем един

спектакъл в летния театър с 2500 места още първия ден. Ние вече сме го организирали до известна степен с една от пиесите. Това е като предложение. Трябва да ви кажа, че всичко, което говоря сега, другари, го приемайте като предложение. Може би "Миллионерът" успоредно на "Двубой" тук.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре. В подробности да не навлизаме.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз като пример само искам да го кажа.

Аз моля така също да се увеличи броят на пиесите. Ние имаме тежък репертоар от гледище на техниката и не можем да показваме нашите пиеси в по-голямата част на други сцени и манипулираме с две-три имена - "Миллионерът", "Двубой" и "Клопка". Бих искал да се помисли за "Фантазиите на Фарячиев" - една пиеса, която от мои консултации с участващи в пиесата, би могла лесно и бързо да се приспособи, за да имаме възможност да играем и на други сцени.

Аз искам да кажа и нещо друго, което е малко неприятно може би, то се налага. Другари, когато правим промени в програмата близо до датата, ние рискуваме вече да нямаме пълни салони. Ето това би трябвало да се сведе до минимум, защото не е възможно. Има едно леко отдръпване на публиката. Може би това е явление само в тези месеци, които минаха, но не е добро и не можем да го компенсираме, когато стане в близките дни преди спектакълите.

Сега аз бих искал да помоля др. Фучеджиев съответните органи в тази насока да подпомогнат усилията на театъра с едно подходящо разгласяване на някои мероприятия, едно лансиране на репертоара на театъра чрез съответните органи за разгласяване, за информация. По тази линия ще се направи може би и нещо друго във

връзка с рекламата - да подобрим малко рекламата. Има начин. И за да не говорим в подробности, аз привършвам.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли думата?

МИРЧО ДОКОВ: Както каза др. Милев, една пиеса с леко оформление, твърде мобилна, за да можем да правим гастроли в съседните на София места, би било възможно при тия условия. В миналото ние това много често го правихме и имаше много ефективни резултати. Това може да стане от наличните материали. Разбира се драматурзите в театъра трябва да помислят какво евентуално биха могли да предложат, едно леко оформление.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Извинявайте, че ви прекъсвам. Примерно тука се казва "Фантазиите на Фарятиев". "Борци" също е леко.

МИРЧО ДОКОВ: И евентуално ново заглавие.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Леките могат да се гледат от много публика.

ОБАЖЛАТ СЕ: "Борци" има външни актьори.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз искам да кажа, че такава пиеса е полезна и тя ще отнеме два-три месеца през новия сезон или два месеца най-малко, когато ние ще свършим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: "Фантазиите на Фарятиев".

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз смятам, че предложението на др. Добре е най-подходящо - от камерната сцена с малко привнасяне на декор ние можем да влезем в един много сериозен контакт с публика. Имаме забележителни пиеси с имена и можем да правим наистина много бързо и леко да влезем в контакт, за което става дума, а по-нататък можем да мислим и за други, по-сложни, по-други заглавия.

МИРЧО ДОКОВ: Ние говорихме за едно турне Пловдив, Стара Загора, Габрово, където имат много големи театри. Стара Загора е град, където театърът има 2 500 места, много красив театър.

В Пловдив също така в летния театър по време на панаира редовно има представления и концерти.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Само за три представления можем да наберем зрители.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Мирчо, това до края на септември ак не стане, през октомври вече не може да става. А до края на септември, както виждам, няма да можем да излизаме с голяма програм

МИРЧО ДОКОВ: В Стара Загора има голям театър, в Габрово има голям театър.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да приключваме вече. Няма смисъл повече да говорим. Голямо турне не може да се прави. Голямо турне може да се прави в края на сезона, когато нещата са горе-долу закръглени и имаме едно наваксване, т.е. осигурили сме се за четвъртото тримесечие, за последното тримесечие и тогава може да се прави. Но септември, началото на сезона, когато ние започваме работа, това е нещо, за което няма смисъл да говорим сега тука.

Въз основа на тези идеи и предложения, които се дадоха тука, които включват използване на сцени около София, използване на салони в София, използване на постановки от голямата сцена които са най-подходящи, и тези от камерната сцена, ще се прави програмата и планът ще бъде изпълнен. Защото ако режисьорите мислят, че всеки път от тука нататък ще им се дава да репетират по два пъти на ден, горчиво се лъжат. Това повече няма да стане. Ние загубихме тука един месец представления само заради тези неща. Това няма да става повече. Театърът ще работи нормално, без това напрежение, което досега сме имали тука, защото напрежението се отразява неблагоприятно и на актьорите, а както виждам, и

на нашата работа, която има и своята финансово-икономическа страна.

Така че планът ще бъде изпълнен по показателите зрители и приходи. Какво ще правим, как ще правим - това вече е въпрос конкретно за всеки месец. Но очевидно до 10-и ние трябва да имаме яснота за месец септември, бих казал и за месец октомври - за двата месеца какво ще се направи и какво ще се реализира през тези два месеца.

Минаваме към следващата точка от дневния ред - за

ТЕХНИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ СЪС СКЛАДА НА ТЕАТЪРА,
И ДРУГИ ВЪПРОСИ, ЗА КОИТО ИМА ВЪЗМОЖНОСТ ДА СЕ СВЪРШИ
РАБОТАТА ПРЕЗ ЛЯТОТО

Преди да започне обсъждането искам веднага да кажа, че проблемът за този склад е много важен за театъра. Той е свързан с едно голямо облекчаване както на нашата работа, така и с освобождаване там на складовете, за които нас отдавна ни притискат. И е срамът такова голямо помещение тука под носа ни да стои неизползваемо за това, че някой не си е свършил работата както трябва. Вече е шестата година от приключването на ремонта и ако я караме така, ще стигнем десетата година, който е жив и здрав, и отново ще се констатира, че този склад няма да бъде готов.

Разбира се веднага искам да кажа, че ние не се занимаваме за първи път с този въпрос. Напротив, стигали сме тука до много остри ситуации, включително и аз бях наредил на др. Миков да напусне помещенията на театъра, но понеже все пак проявих една толерантност, надявайки се, че ние ще свършим тази работа, за която става дума, той продължи да работи тука.

Сега ще трябва да вземем окончателно становище по този

въпрос.

Тука присъства заместник-генералният директор на обединението.

Има думата др. Доков. Накратко. Въпросът е известен.

ИЗКАЗВАНИЯ

МИРЧО ДОКОВ: Съвещанието, което се състоя по отношение на склада, беше на 7 март тази година. На него присъства др. Миланов - директор от Капитални вложения. Присъства и др. Миков, др. Фучеджиев, аз и други служби от комитета, от театъра. На тази среща др. Миланов помоли ние да изготвим една справка какво смятаме да се извърши в театъра, при което да се осигурят минимални условия за работа на сцената и въобще какви изисквания трябва да бъдат изпълнени по отношение на техническата безопасност.

Два-три дни по-късно аз предадох списък на др. Миков със справка, в която е отразено абсолютно всичко онова, което трябва да се направи. Ако ми разрешите, аз ще прочета тази справка. Тя е от две страници. Справката касае мероприятия, които трябва да бъдат извършени в склада на театъра, след това някои мероприятия на сцената на театъра, камерната сцена, а също така няколко пункта от неизпълнените неща от протокола на градския комитет на партията, направен през 1976 година месец ноември. Тъй като от месец март до последните дни нищо не беше направено, аз си позволих да отправя сигнална записка до др. Милчо Брайнов, тъй като действително ние повече не можем така да продължаваме.

Аз държа да заявя пред всички ви, че в момента декорите на "Под игото" заемат цялата сцена. Ако ние не осигурим склада за работа през септември месец, нашата работа ще бъде сведена

до пълно спиране на сцената. Положението е твърде сериозно и за това смятам направо др. Миков да отговори на въпросите, които ние сме поставили в тази справка.

Междувременно аз ходих няколко пъти при др. Христо Коларов, който е тука. Той ми обясни, че е възпрепятствуван, но преди няколко дни ми заяви, че тези дни ще почнат работа от 1 юли. Обаче все още не виждаме строители в театъра. Ако може по справката да отговорят.

МИКОВ: Аз първо трябва да ви кажа, че по начало този обект беше замразен миналата година и тази година при съгласуването с тези ведомства, които трябва да го поемат, като Министерството на строежите, градският народен съвет, градският комитет на партията, който съгласува, също не беше съгласуван на първия етап. Благодарение на толерантността, която прояви др. Коларов, поех риска, аз лично му отнесох справката, която ние бяхме като пожелание на Комитета за култура да се заложат известни суми около 200 и няколко хиляди лева, той с риск се подписа и от там започна другата страна, убедих другите, след като той вече като пряк изпълнител поема без да пречи на пряката си работа там, да изпълни тези минимум мероприятия, които трябва да се направят тук, за да тръгне този склад най-после.

Това нещо, което е написано в справката, включва неотложните задачи, които трябва да се направят долу, свързани с инсталации, като пожарогасителна, осветление, сигнални инсталации и най-важното - пускане на асанъора. Тези неща др. Коларов прие и ще може да ги направи дали със своите подизпълнители пряко, той входната врата тука, довършване на мазилката отвън на това повешение, на пристройката, която се направи, боядисване и тем подобни работи, които са най-неотложните и най-важните се поеха да се изпълнят от строителната организация.

Смятам, че за да не се започне тази работа причината е, че ние от 1 юли не можем да докараме работниците и да стоят тук, защото има още неща, които са свързани с дейността на театъра и пречи там, не може съвместно да се работи.

Др. Коларов ще каже сега тук какво пречи и защо пречи. Защото първо бяха заангажирани тези хора, които трябваше да дойдат тук, в конгресния център. До 5 или 6 юли са ангажирани. Същевременно стана така, че театърът остана до 10-12. След тази дата организацията е създадена и веднага от 12-13, от 13 по-точно да дойдат хората и да могат да изпълнят тези неща.

По сцената нещата почти не могат да се пипат, защото няма нито работници, нито има време, за да може да се направят. Но те са съвсем дребни неща. Има една клапичка, която обещаха, че може евентуално да направим. Други мероприятия там почти няма нещо съществено да пречи на работата. Но това, което е обещано за пускане на склада, като асансьора, инсталациите, без разбира се да могат да се правят там стилажи някакви, ще се направи само временен под, който да повдигне да не лягат пряко на земята декорите. Това са някакви петтонни колони там ги гледахме или някакви стълбове ще се направят, които ще се поставят, за да може да се изправят до стената. Тези неща ще се направят.

Но имайте пред вид, че не са зависяли от мен, другарю Фучеджиев, и колкото е зависело от мен, смятам, че съм направил двойно повече, за да се отправят пряко упреци. Има много други спънки и хора, не хора, но самата обстановка беше такава, че всичко беше хвърлено за конгресния център и не може. Даже това, което сме свършили, пак е крадено и то благодарение на др. Коларов, че е прехвърлил хора, за да можем да направим това и онова.

Аз съм ходил десет пъти при градския комитет на партията

молил съм ги, всички са вдигали рамене и казват "не може, докато не направим конгресния център и някои мероприятия във връзка с 1300-годишнината". Те бяха блокирали дори и сега да ви кажа във връзка с 1300-годишнината пак бяха почти блокирали, но хайде тука и др. Дерижан знае, той ще освободи там тези електротехници, които трябва да дойдат, разбрали сме се по този въпрос, за да могат пък те, което е най-важното, да ни пуснат асансьора.

Това е накратко работата, която трябва да имате пред вид че е протекла в последните две години. Преди това какво е било, има си други.

Това е положението.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой иска думата? Др. Коларов ще каже ли нещо?

ХРИСТО КОЛАРОВ: Аз нямам какво да кажа повече. Действително дворецът и обектите за 1300-годишнината пречат на това нещо. Аз обаче по свой си почин съм почнал и ще заделя необходимите хора, които ще могат да направят тази работа в процеса на ваканцията на театъра.

Но аз поставям така въпроса. Ние имаме като задача тази година да изпълним тези инсталации в склада. Аз ще положа усилия към МИО-то да ги застава да дойдат.

Другата работа, която остава за нас, се състои в това - оформяване на пристройката тука, оформяване на самия асансьор и да се направи това задънване на кръга като временно, да изкъртим навсякъде, където има долу в помещението, да му дадем приличен вид...

МИРЧО ДОКОВ: Да се боядиса.

ХРИСТО КОЛАРОВ: ... да се боядиса. И друго няма какво да правим.

Ако смятате, че това ще ви задоволи...

ЧАВДАР ДОБРЕВ: А което е писано в докладната?

ХРИСТО КОЛАРОВ: Не знам какво е писано в докладната.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Др. Дерижан ще каже ли нещо?

ДЕРИЖАН: Първо искам да кажа, че независимо по обективни или субективни причини, но истината е, въпросът за подземния склад на театъра се проточи недопустимо дълго. Наскоро ние в главната дирекция на Комитета за култура разгледахме въпроса за склада и поставихме на нашата инвеститорска дирекция в лицето на Миланов ултимативно предупреждение, че през тази ваканция складът трябва да се ликвидира.

Какво сме направили по наша линия с оглед да създадем някаква организация?

Първо, с ММО-то сме се договорили, че от 5, като завърши съвещанието на СИВ, а основният екип от хора там поддържат в момента инсталациите, ще заделят една група заедно с ръководителя, който е работил тука, да могат масирано бързо да ликвидират електромонтажните работи в склада.

Проведохме разговор с ръководството на ДСО Софстрой и получихме известни уверения, че няма да пречат на СУ-3 в тази така да се каже нелегална акция, която се провежда тука, тъй като официално на тях не им се разрешава тази година да работят за театъра.

Фактически ние разполагаме с около един месец. Аз не знам кога ще почнат репетициите тук...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чак през месец септември. До тогава е свободно.

ДЕРИЖАН: Това значи, че разполагаме с месец и половина.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Два месеца.

МИРЧО ДОКОВ: Почти два месеца.

ДЕРИЖАН: Да, близо два месеца. Напълно достатъчен срок,

за да се довърши работата. Говоря за склада, асансьора и асансьорната шахта и подхода към сцената откъм асансьора.

В това отношение аз мисля, че вече е създадена организация.

Освен това се уговорихме с градския комитет на партията, че ще се провежда съответен контрол тук, за да може нещата, как се поставят като задачи, да се изпълняват. Явно, че без контрол не вървят работите.

Що се отнася до втората част от проблемите, поставени в справката, а това са в основни линии около сцената, камерна зала и горе ресторанта, аз мисля, че те засега още не са организирани. Тези неща до известна степен трябва може би с техническото ръководство на театъра в лицето на Доков да поразговоряме и да помислим по какви пътища, с какви средства и кой ще ги прави тези неща.

По всяка вероятност камерна зала без намесата на ММО няма да може да се оправи и ще видим, ще ги молим нещо да помогнат там.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво е това ММО?

ДЕРИЖАН: Това е монтаж-инсталационно управление на ДСО Софстрой, което изпълнява отопление, вентилация и т.н., електроинсталации.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой ги наблюдава тези инсталации?

ДЕРИЖАН: Делчо Лулчев.

Между другото програмата им се утвърждава от градския комитет на партията. Те не могат самостоятелно да решават.

Що се отнася до сцената обаче, там може би трябва да проведем една среща с ръководството и да видим първо с техни усилия какво можем да направим, дали е възможно те нещо да ни помогнат до подмяна на двигатели. Аз не съм в курса за нещата. Може би

трябва да се наложи някакъв внос.

МИРЧО ДОКОВ: Двигателите са внесени.

ДЕРИЖАН: Ами ако са внесени, трябва тогава да се договоряме да ги монтират. Тогава разбира се всичко това трябва да е в такъв разчет, че да не попречи едната работа на другата.

Това мога да заявя тука пред дирекционния съвет.

МИРЧО ДОКОВ: Ако може да поясня. Другари, има един протокол от 17 ноември 1976 година. В този протокол има 15 точки, някои от които са много съществени. Една единствена от тях ме безпокои страшно - новите конструкции на сцената, които са внесени, тежат три пъти повече, отколкото е първоначалният им проект, с което се създава допълнително напрежение върху ходовата част или върху така наречения път на колите, или наречен още подкранов път.

Проектантът др. Венков много леко е отметнал някъде, че трябва да стане нещо, но никакви проекти, никаква програма няма и ние рискуваме. Аз затова си позволих още в началото на тази година да попитам др. Филипов какво натоварване ще има на "Под игото", защото се безпокоя. Товарът е около 52 тона на коли сцена и ако има много хора, може да настъпят деформации в колоните на подкрановия път.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какви са тези 52 тона? За какво става дума? Къде са тези тонове?

МИРЧО ДОКОВ: На коли сцената.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: 52 тона!

МИКОВ: Нещо има грешка.

МИРЧО ДОКОВ: Ами толкова ми са дадени в справката.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Кой ти я е дал?

МИРЧО ДОКОВ: Имам я, тука е записано.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Кой ти я е дал?

МИРЧО ДОКОВ: Имам я записана от Карамихов. Записано е, че трябва да се подсили подкрановата конструкция.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Какъв Карамихов! Той не беше в театъра!

МИРЧО ДОКОВ: Самата шайба с теглото.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чакай бе, Доков! Защо ме хвърляш сега в 1975 година! Това са стари неща.

МИРЧО ДОКОВ: Др. Фучеджиев, не са ликвидирани.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ама моля ти се. Защо ме връщаш сега някъде около 1975 година, когато този въпрос ние сега не можем да го решим.

МИРЧО ДОКОВ: Ние сега няма да го решаваме, но този въпрос е открит.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз не мога да поемам такива рискове.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: При тези 52 тона ние товарим още тонове! За това става дума.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ами как няма да товарим, когато нашите сценографи и режисьори смятат тука, че тази сцена...

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Става дума, че освен тези 52 тона и хора качваме там. За това говори.

МИРЧО ДОКОВ: За това говоря аз. Ако настъпят деформации, фактически отговорността лежи изключително върху моите плещи. Най-напред. Този въпрос е сериозен.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Карамихов затова не подписа протокол.

МИРЧО ДОКОВ: Другите неща ние сме готови да изпълним с компромис и въобще да не ги третираме. Става въпрос за един заключителен протокол, който окончателно да реши някои проблеми. Вертикалният транспорт, който е предвиден и започнат да се изпълнява, няма да стане в театъра. Аз го заявявам отговорно. Никога няма да се изпълни! Дистанционното управление и вертикалният

транспорт е започнат да се прави, но няма да се изпълни, никога няма да се осигури. И да го запишем някъде в един протокол да се знае въобще какво има да вършим.

Има проблем за вертикална механизация с чигите. Нищо не е предвидено. Има в този протокол точка да се направят прототипи на чиги. Нищо не е предприето.

Но тези неща не са спешни. Аз не искам сега да внасям тревога и да безпокоя който и да било от присъстващите. Но те лежат като някаква задача, има програма за тях и трябва да се реши окончателно какво ще се прави.

А това, което е тревожно и което ни засяга нас, съм го отбелязал в тази програма и то трябва да стане това лято. Тази програма, тази справка засяга точно тези неща, които са най-тревожни за нас.

Аз не искам да ви плаша, др. Фучеджиев, но аз себе си плаша най-вече, но този въпрос трябва да го решим по някакъв начин, защото не дай си боже...

ПРЕДС. ЛИКО ФУЧЕДЖИЕВ: По какъв начин да го решим?

МИРЧО ДОКОВ: Трябва да се усилят конструкциите. Венков трябва да даде проекта. Проект трябва да се даде. За това става дума. Не искам да ви плаша, той не е спешен проблем. Ние грижливо следим натоварването.

МИКОВ: Може ли да кажа и аз нещо. Има направена програма има направени идейни разработки и не е мястото тук да разискваме това нещо. Оня ден др. Грозданов отиде една седмица в отпуската. Наредил е абсолютно всичките проекти, които трябва да се изработят на базата на програмата, ще се съберем, разбира се това ще стане есента, ще се огледат и ще се продължи да кажем генералната работа.

На нас ни е въпросът как да пуснем склада. Това трябва

да е първото. Да не разводняваме нещата. Това, което трябва да свършим до 9 септември. Това искам аз.

МИРЧО ДОКОВ: Повтарям - това не са тревожни неща. Тревожното е складът.

МИКОВ: Точно това говоря.

МИРЧО ДОКОВ: Точно това говориш, ама днес е седмото съвещание, което го правим за склада!

МИКОВ: Както виждате, всички усилия са хвърлени и всички отговорни другари знаят по този въпрос. От проф. Брайнов до градския комитет всички знаят и всички действуват. И др. Дерижан. Онзи ден в последния момент наредено от Григор Стоичков там да стоят. Какво да правим? Ние направихме дори много остра схватка по този въпрос. Не може, казва, няма са я пускате. И ме изгониха дори да си идвам тука и да не се занимавам повече. Когато ги пуснат, тогава да съм отишъл.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За какво става въпрос?

МИКОВ: За електротехници да дойдат да пускаме това.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За къде са тези електротехници?

МИКОВ: Те са за индикатора. Дерижан хвърля светлина по този въпрос. На 5-и ще ги пуснат, ще дойдат веднага. Това са нещата. Трябва да хвърлим усилията за склада. Нищо повече да не се занимаваме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Доков, ти откога си в отпуската?

МИРЧО ДОКОВ: Още не съм я планирал, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Трябва да съгласува това нещо, за да можем да приключим със склада. А другите неща ще ги изясняваме през есента и полека-полека каквото може да се прави, ще се прави.

ДЕРИЖАН: Трябва да се създаде подготовка, така че догодина в деня, в който преустанови работата театърът, да се влезе

за монтажа на сцената.

АРХ. ТОМОВ: Другарю Фучеджиев, ако ми позволите, ще ви кажа две неща. Само с две думи, макар че връщам от склада назад.

За сцената са два въпроса:

Шайбата да се изхвърли и да се направи шайба както трябва да бъде.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Значи новата шайба да се изхвърли.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Браво! Браво бе, Томов! Това е истината!

ТОМОВ: Или шайбата да остане, да изхвърлите старите машини, които са 50 години тука безупречно работили. Да решите едното от двете. Въпросът е над милион и в единия, и в другия случай.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Само че не можем да върнем колите. Те изгниха там в склада.

ТОМОВ: Този въпрос не е да го решим така бързо. Въпросът е много парлив. Вижте протоколите и ще видите и моето име, и моят подпис го няма. Само заради тази работа.

Но опасявам се сега, говоря много развълнувано. Тука ми е любовта в театъра била може би, затова така го приказвам.

За склада. Складът се забави досега само за това, защото някои хора не искаха да изпълняват плановете, които абсолютно им са дадени с всички видове инсталации, абсолютно всичко какво трябваше да стане в склада. И си започнаха едно ново проектиране, абсолютно погрешно!

Първо, количка предвидена по старите плановете. Да се направи един под отстрани, странично от колата, която ще се движи да разнося складовете. Количката трябваше да бъде 40 сантиметра висока и всичко целият склад височината до горе е точно оразмерена до сантиметър. Нямаме никакви резерви. Никакви!

Отстрани вървеше един под, който се прави, странично от количката в ляво и в дясно, на височина на количката, т.е. на 40 сантиметра, т.е. двояко този под. Първо да бъде декорът наравно на ниво количка, като стигне там, на нивото да се сложи странично. Второ нещо, че под тях вървят вентилационните инсталации. Нямаме другаде никъде достъп. Значи това трябваше да се направи.

Правиха се едни колички 90 сантиметра и най-накрая какво се оказа? По една случайност научих и сезирах инж. Грозданов, събра едно съвещание, на което се установи, че тези проектанти, новите, решиха да срежат всичките декори на две, защото декорите не се изправят прави, а са предвидени да вървят хоризонтално. Но с новата количка, която е проектирана, декорите трябваше да се срежат и да се сгънат, т.е. да станат по 50 сантиметра широки. Това, което другарите режисьори казаха, че е абсурд. И тогава вдигнаха гирултния и се отмени тази количка да не се прави.

Сега в момента пак нещо разбирам подът да се направи. Моля ви, пак ще бъдат всичките ви тези усилия с всичките трудове. Изпълнете си проекта както е - 40-те сантиметра, количката да я движат на ръце. Количката е на четири колелета, една платформа дълга 6,50 или 8 метра беше, има го точно. Да я движат на ръце, но ще ѝ закара всичко точно без да удря в ляво или в дясно декорите, като минава, защото върви точно по релсовия път, а не с телфери горе, и ви закарва декорите по най-лекия път открай докрай на това, а количката да струва, аз не мога да си представя колко може да струва една такава количка, ако е без мотор, а ако се тури с акумулатори, не мога да допусна, че може да струва някаква стойност.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Електрокар.

ТОМОВ: Ще стане електрокар, точно така.

Значи това е по склада.

Второто нещо обаче ще ви кажа, че вие склада ще направит да кажем вътре да го ползвате, но асансьора ще ви запрат и няма да ви го пуснат. Стопроцентово ви го твърдя това нещо предвременно! Абсолютна заблуда. Асансьорът е погрешно направен. Аз го казах и на др. Грозданов, че асансьорът ви в този вид, както се прави, няма нито да ви го пуснат, нито ще ви върши работe. Защо? Обяснявам ви. Асансьорът е с един таван направен. Когато тръгне тоя таван нагоре, да вдигате, долу ползвате тази платформа, той върви успоредно, защото те са вързани. Тази платформа е на нивото сега горе, а това е долу на асансьора. Когато вдигате вие, вдигате така. Това опира в тавана, той стига до едно ниво, което до никъде не е. Сега защо е направено това нещо не знам.

Въпросът ми е защо няма да ви го пуснат? Горе стъпил човек или каквото ще да бъде сложено, по най-малко невнимание ще го смаже горе в тавана. Няма да се намери човек на земята да приеме такъв асансьор! Предупреждавам ви! Ще направите всичко в склада, пак ще дойдете до онази количка с 90-те сантиметра. Затова ви казвам.

Аз не мога да разбера! Възмущавам се от такива проектан-ти, които направо ви казвам може в съд да ме дадат, са некадър-ници!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И пари взимат!

ТОМОВ: Същото направиха и с шайбата навремето. Шайбата я направиха същата. Протестирах тогава така, както сега се въз-мущавам. И сега протестирах и за едното, и за другото, за жалост нищо не стана.

Но тука има едни тъмни сили, ще ви кажа, които са... не ша да ги споменавам, тях си ги знаете.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Кой са те?

ТОМОВ: Те се знаят. Това тука, тази врата и тази работа

отвън трябваше да се направи и да се забрави досега! Обаче чувам че др. Миков казва: Това няма да го правя, онова няма да го правя!

Той не е който да решава да се прави. Защото има проект, одобрен с абсолютно всички работи, които трябва да се направят.

Второ нещо - за асансьора ви долу. Асансьорът долу се запира с една врата. Като че ли е започнат да го ползвате асансьора. Питам тази врата поръчали ли са или тепърва ще я поръчат след две години? И ще ви я направят след още две години!

Вътре има една преграда съгласно изискванията на противо пожарната охрана. Има там една пълзяща врата. Др. Миков решава, че няма да се прави тази работа, защото било излишно! Излишно! Да отиде да каже на пожарникарите, че е излишно! Защото те казват "не". Има утвърден проект.

Ето тия работи моля ви се решете ги, защото ще имате склад тогава. И го направете, както ви е предвидено по първия проект. Нито ви се искат хonorари, нито се иска нещо друго. Но ако го изпълните така, ще може веднага по най-лекия начин дето се казва за два месеца ще може цялото да го имате.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: За асансьора има ли първи вариант?

ТОМОВ: Асансьорът е грешно направен и на грешно е изпълнен досега. Асансьорът ви няма да ви върши работа! Гарантирам ви го отсега. Ще дойдем след години, пак ще бъде същата история.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Томов, твое мнение по въпроса какво е - да се преработи?

МИРЧО ДОКОВ: Има протокол, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Прав ли е?

МИРЧО ДОКОВ: Прав е.

ЧОРТОВ: Прав е. Може би няма да го приемат.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Поддържам Томов.

ЧОГТОВ: Може би няма да го приемат от главната дирекция.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Вижте какво ще ви кажа. Аз от технически въпроси не разбирам. Аз защо задавам въпрос? Има тука технически директор, има лица, които са компетентни и затова задавам въпрос на него; това, което казва арх. Томов, истина ли е или не е истина.

ТОМОВ: Нека ви отговорят.

МИРЧО ДОКОВ: Ние не познаваме нито идейния проект, нито техническия проект на този асансьор. Кой го проектира? Знам само едно име - Начов, който е конструктор на стоманени конструкции. Знам, че някъде се произвеждат в Ямбол, знам, че някъде се прави нещо в Казанлък. Но ние проект в театъра сме нямали.

Това, което казва арх. Томов, е вярно, но трябва да се предвидят съответни блокировки, от които блокировки няма и помен. Ние сега този асансьор го ползваме, като подаваме налягане на ръка, без да заригляме, само и само да вкараме декори долу и опасността е само върху нас само и само да можем да спасим положението на сцената. Аз не случайно с тревога го казвам това.

Но тези неща, за които говори др. Томов, те са верни, може да станат такива нещастия. Но евентуални блокировки на сцената ще отстранят това нещо. Има възможност да се направят каква блокировки. Но дали ще го приемат.

Най-напред този проект би трябвало да бъде съгласуван със съответните органи. Той не е съгласуван.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Тука се каза, че има проекти. Защо не сме ги видяли? Аз не мога да разбера. За мене това е невероятно.

МИКОВ: Др. Доков се подписа върху протокола, прие и е одобрен от др. Фучеджиев и др. Брайнов. Аз се учудвам как може да се говорят такива неща.

За двете платформи, за изработването на този асансьор

в този вид др. Доков е непосредствено запознат и ще ви донесе протокола. Защо ще говорим такива неща?! Др. Томов повдига въпроси, които са повдигнати, той също присъствуваше на този съвет. За това, което е направено, др. Доков се е подписал. Защо се правят, че не знаят.

И др. Доков да каже дали досега е имало тези блокировки, за които говори, се правят и това си е съвсем отделна работа.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ние не може да не знаем нищо.

МИРЧО ДОКОВ: Няма ги тези блокировки.

МИКОВ: Как ги няма! Те се монтират.

МИРЧО ДОКОВ: Ето го протокола. Имам много бележки по този протокол, но докъде стоят нещата не ги знаем.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тогава за какво седим в театъра, като не знаем!

МИРЧО ДОКОВ: Аз непрекъснато ги искам тези работи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти ги искаш, но без твое съгласие тука не може да се правят съоръжения. Ако това, което казва Томов, е вярно, как така ще се правят?!

ТОМОВ: Позволете ми, другарю Фучеджиев, понеже не сте технически лица да ви кажа, че човек, който прави асансьори или прави каквото ще да бъде съоръжение, особено пък асансьор, този проект за асансьора трябва да бъде предварително узаконен в държавните органи. Не тука инж. Доков или вие да ги подпишете. Вашият подпис не важи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз не говоря това. Остави. Аз не разбирам тези работи. Аз говоря, че той тука като техническо лице трябва да знае дали това нещо върши работа или не върши. Шом тука се твърди, че върши, значи Томов не е прав тогава.

Томов прав ли е, Миков, или не е прав?

МИКОВ: Ние сме разисквали този въпрос и по този въпрос

сме направили експертен съвет, на който др. Доков е присъствувал и се е подписал, че приема двете платформи. Той го е написал и в това Прочетете го в този доклад. Той го е написал, че приема това, което ние заедно сме разисквали и заедно сме узаконили. Това е истината.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Слушай Миков, аз ви задавам, както на Доков, въпроса: прав ли е Томов или не е прав?

МИКОВ: Не е прав. Не е прав, другарю Фучеджиев, в смисъл че той каза, че щял да застане човек. Сигнализациите са долу, всичко е долу, пише когато асансьорът започне да се движи, "пази се" с такива червени табла са направили половин метър, по-големи букви. Всичкото това нещо е предвидено - блокировка.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз разбрах, че основното е за тази врата и второ, че няма докрай да идва.

МИКОВ: Как няма да идва! Моля ви се. Ще идва. Може ли да говорим такива неща!

ТОМОВ: Ама не е вярно. Вижте, другари. Разберете го това за тавана.

МИКОВ: Ние го разгледахме на експертен съвет.

ТОМОВ: Защо не дойдох аз? Аз исках да дойда да ви покажа и съм ви дал чертежите за това нещо. Прочетете ги къде спира асансьорът и какво става.

МИКОВ: Има протоколи.

МИРЧО ДОКОВ: Миков има протоколи за всичко!

ТОМОВ: Направо истината искате ли да ви я кажа? Пистоните на асансьора се каза, че са окъсени, та не става нищо вече. И сега ще ви стане асансьорът като шайбата. Разбрахте ли? Ето това е положението. И др. Грозданов затова ни свика на съвещание. Аз бях тогава тук. Ето това е. Грешно е направено и всички пистони, целият асансьор трябва да се изхвърли, цялата тази стой

ност и да се почне пак отначало. Ето това е истината.

МИКОВ: Другарю Фучеджиев, ние имаме неща, които сме казали до 7 септември и трябва да се запише. Тогава ще си носи отговорността, който не го е направил.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Приключваме въпроса. Повече няма какво да се разправяме.

Значи задачата, която сега преследваме, е да пуснем склада за новия сезон да работи. Пък от там нататък ще се занимаваме вече кой колко работа върши и кой не върши работа.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Обаче складът да бъде приет от пожарната команда; за да може да внасяме декора.

ДЕРИЖАН: Трябва да има протокол на приемателна комисия.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Естествено.

МИКОВ: Какво включва?

ДЕРИЖАН: Миков, ще говориш на 7 септември! Тогава ще ти дадем думата.

Аз само едно искам да ви кажа, за да прекратим тези неща - че асансьорът и складът, както преди това изразих нашето желание и решение да съдействуваме тука, на 7 септември трябва да работят.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да.

ДЕРИЖАН: Ако не работят, нито вие, нито ние ще се занимаваме. Има си прокуратура, има си съответните органи...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Точно така.

ДЕРИЖАН: ... защото тука са хвърлени хиляди левове.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Този път искам да заявя, че аз няма да допусна повече това нещо. Председателят на Комитета за държавен контрол ще бъде сезиран лично от мен. Ще извикам и инж. Георги Григоров, завеждащия отдела в ЦК, който е в течение също на въпроса, и няма да се размине на никого. Това мога да го гаран

тирам. От 7 септември нататък ще се занимава председателят на Държавния контрол, когото ще въведе в цялата работа и ще стане ясно тогава.

ЧОРТОВ: Може ли да кажа нещо и аз. Струва ми се, че те не се съобразяват с изискванията на театъра и с изискванията на театъра. По-рано се проектираше да бъде дистанционно командването и т.н. Ние излязохме с предложение, от опит го знаем това нещо, че едно спиране на тази система и тя излиза от строя и декорът няма да може да се изкара.

Както предлага др. арх. Томов, трябва да се види сега най-напред кой проект да се приеме: дали този, който предлагат с дистанционно командване, дали това да бъде локално. Защото за нас например едно локално командване е много по-удобно и много по-практично.

МИКОВ: Ние не говорим тука за механизация, за сложна механизация.

ЧОРТОВ: Не става дума за сложна механизация.

Второто, което е. Трябва да ви кажа, другарю директор, че нещата се задържат досега умишлено. Умишлено се задържат, за да може някои хора да стоят повече в театъра. Това е доказано, това е ясно.

ЧАВЛАР ДОБРЕВ: Кого имате пред вид? Кажете конкретно. Стига тези общи приказки.

ЧОРТОВ: Конкретно другаря Миков.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ако става въпрос за Миков, аз ще го изкарам веднага.

ЧОРТОВ: Аз му казах един път: виж какво, няма да се задържат умишлено нещата. Недейте така.

МИКОВ: Има начин да се докаже какво е.

ЧОРТОВ: Асансьорът трябва да се пусне. Моля ви се, Ми-

ков, аз не ви прекъснах одева.

Защо досега асансьорът не се пуска? Когато ние бяхме в най-големия зор, когато при нас сцената беше в такова положение, ние ги мъкнем на ръка и едва ли не сега асансьора трябва да го отремонттираме преди да бъде пуснат, защото го пускаме на ръка - най-непозволени неща. Вие знаете, аз бях асансьорен техник, още си работя по тях. Това е непозволено. Който ни види, ще ни осъди направо. А ето на. Казва утре, добре, до два дни ще го пуснем. Минават два дни - след пет дни, минават пет дни - след десет дни, минават и за съжаление и досега асансьорът не е пуснат и ние го движим.

Трябва да се вземат най-сериозни мерки човекът, който пряко отговаря за тази работа, да му се търси отговорност. Не края на септември.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не края на септември. На 7 септември.

ЧОРТОВ: Преди септември месец, още сега като се започне работа, да се следи докъде са стигнали нещата и да се движат. Аз така ги виждам нещата.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Виж какво, аз с тази работа не мога да се занимавам.

ЧОРТОВ: Не Вие.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: -Аз не разбирам. Доков е тука технически директор, той ги разбира работите. Той трябва заедно с тях да работи и да казва това е така, онова не е така, с дирекцията по капитално строителство. Аз не мога да се занимавам с това.

ЧОРТОВ: Не за склада сега, тука не знам дали ще стане дума, но в много лошо положение се намира нашата климатична инсталация.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ: Остави я. С тажива работи няма сега да се занимаваме.

ЧОРТОВ: А, само за асансьора.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ: На мене горе-долу ми е ясно положението. Аз какво мога да направя сега! Климатичната инсталация такава, онова такава! За шайбата знам. Навремето говорих с др. Живков, казвай един милион лева струва, как да го изхвърлим. Защото тука хора са искали да се покажат за конгреса, вместо да поръчат тази шайба в ГДР и след две години да я монтират да си работи.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Те много пари вземаха.

ТОМОВ: Моля ви се, 63 000 долара беше от Германия с гаранции.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ: Знам, известно ми е всичко. Аз направих всичко възможно и накрая ме извикаха да подписвам един унизителен протокол в Комитета за държавен контрол, че се отказвам от претенциите си. Обаче сега ще почнем отново. Няма да стане така.

Тука те удавят в приказки и съображения! Аз не мога да разбера и затова питам и искам да разбера кое лице тука в София може на мен, имам пред вид театъра, да гарантира, че еди какво си ще бъде направено. Такова лице и такава институция аз не мога да установя. И затова питам кой отговаря в градския комитет, Лулчев ли отговаря. И очевидно отново ще търся него, както беше Григоров по-рано.

ХРИСТО КОЛАРОВ: Другарю Фучелжиев, ние в случая се явяваме като аптекари, които ще изпълняваме дадена рецепта.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ: Кой е дал рецептата?

ХРИСТО КОЛАРОВ: Проектантите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕЛЖИЕВ: Кой са те?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Кой е начело на проектантите, кажете да видим. Кой е начело?

ХРИСТО КОЛАРОВ: На нас инвеститорската дирекция ни представя проект за това и ние го изпълняваме.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Пак не искате да кажете!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой са проектирали тези работи?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не му е удобно да каже.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той е прав човекът, защото той е изпълнител. Аз го знам.

МИРЧО ДОКОВ: Отговорно да ви кажа, другарю Фучеджиев. И аз не знаех кой е проектантът, вярвайте ми.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Миков, кой е проектант бе?

МИРЧО ДОКОВ: Начев ли е, Миков ли е. Миков пише обяснителната записка, аз гледам, че неговият почерк стои.

МИКОВ: Вижте какво.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Това е една тъмна история!

МИКОВ: От катедрата проф. Брайнов,...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: А така.

МИКОВ: ... Стайков, ДСО Хидравлика - Казанлък. Това са хората, които са изпълнили.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Некадърна работа!

МИРЧО ДОКОВ: Защо ние пишем обяснителната записка? Защо вие я пишете? Участвувате ли в техния колектив?

МИКОВ: В момента те са ми дали това нещо да препише.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Делегирани са го.

МИРЧО ДОКОВ: Вие на ръка го пишете. Значи и вие участвувате в техния колектив.

МИКОВ: Другарю Доков, важни ли са сега тези неща, които говорим? Има неща, които трябва да се видят.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Странно е, другари, страшно е!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е непроходима история!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Никой не смее да каже истината!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Непроходима история!

МИКОВ: Няма нищо непроходимо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Непроходима абсолютно!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Мръсна история!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ясно. Разбрахме се за асансьора и за склада.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Правят се на ударени.

МИРЧО ДОКОВ: Понеже присъствува др. Томов, да ви информира за стола горе и за изменението там на шибъра за подаване на храна.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това няма да е тука. Това ще го решим в частен порядък.

Приключваме с този въпрос.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз искам обаче да помоля да кажа нещо. Същите хора, които се занимават сега със склада, да останат за следващия въпрос, който ще бъде много важен за сцената, защото те също са задължени към това движение, за което ще стане въпрос и ще бъде много фатално за нашата сцена.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво ще каже Миков?

МИКОВ: Какво ще каже! Какво да каже? Кажете какво. Ако може да отговорим, да отговорим.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма да чета сега записка. Ще кажа по същество, защото аз записка ще дам и ще напусна. Нататък вървят нещата.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще напуснеш заседанието?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не, как ще напусна заседанието без да искам разрешение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, какво казахте - записка ще

дадете?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Нищо, след това ще ви кажа, другарю директор.

Аз, другарю директор, не съм ви заблуждавал. И първия път в художествения съвет, и втория път, когато написах своята записка относно движението, синхрона, видимостта и шума. Сега пред тях поставям въпроса само за синхрона. Не може да се използват нещата, наречени коли, за синхронизиране на постановки в Народния театър не по сложна система, по най-проста система не могат да се използват. И това казах на художника. Аз и на художествения съвет това нещо казах, но туй за после остана да говоря, това, което е вътрешна наша работа.

Аз твърдя, че на сцената нещата са повредени. Отговорно го твърдя. Повредени! Извадени от строя! Извадени от строя! Те са в капацитет една пета от възможностите, които имаха преди.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Кога преди?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Преди да се направи този ремонт с този блок. Това преди, другарю директор.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Добре.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И сега мене ме затрудняват извънредно много. Ако аз продължих работата, то е само, за да направя всички възможни опити с хората, които ми дадоха и да ми помагат - Кирил Неделчев, Панков, другата художничка, които много се стараят. Но има неща, които са непреодолими.

Ние с частната работа ще видим как ще се справим и трябва да се справим и трябва да излезем. Но, другари, и за нея нещата са абсолютно сбъркани! Никой не иска да каже имената на тези, които са ги сбъркали! Тези, които са правили кръга, са направили фатални грешки! На сцената.

Това е, което искам да кажа. Подробностите нека да допълнят тези, които са техници и които знаят. Няма синхронизация на колите! Трябва да се движи една кола 20 секунди, да спре, да почне да се движи другата кола 20 секунди, да спре, да почне за третата кола, четвърта и пета, да се движи напред, да се вдигне подиумът. Всичко това се вършени навремето синхронно. И онези художници, които не искат да се съобразят с това нещо, са изправени пред гибел, както сега и ние сме изправени пред нашата постановка.

Аз искам технически да се помогне, за да стане това нещо. Тя така е решавана. На мене ми каза художникът тука бил разговарял и щяло да стане, вие ми казахте "продължавай, Филипе", аз продължавам и онова, което е мое задължение дотолкова, доколкото силите ми позволяват, има и участващи, аз съм го свършил, но спектакълът не може да се върже.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Ами като не може, тогава няма да го правим.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма да го правим, разбира се.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: По технически причини не може, щом като не може сцената да го направи, какво да правим.

Извинявам се, но тука така да се каже работите се поставят вече на друга плоскост - за това, че сцената е негодна да направи нещо, което ние искаме да направим. Щом като е негодна сцената, аз не мога да я направя годна тази сцена.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Тя е сбъркана. Може да може да се поправи. Аз не знам.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Другари, мисля, че Неделчев искаше нещо друго. Той предлагаше след заседанието под ръководството може би на др. Доков хората, които са специалисти, да останат.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз искам да кажа нещо друго. Понеже по

ваше нареждане аз влязох в една пиеса, която почти не познавах, само от представянето на декора, по-късно навлизам в някои сложни неща, за които художникът е разговарял с хората, които са му дали някакви уверения, че може да станат. И понеже аз вече 30 години съм в този театър, познавам механизацията на сцената, старите възможности на сцената, можеше първа кола да върви наляво, втора да върви надясно, трета да върви наляво, да става синхрон която кола накъдето иска да се движи.

Сега е направено за улеснение, понеже по-рано бяха четири души машинисти, сега са 12 души с електронни и пр. усложнения, само една манипулация се прави и върви само наляво, надясно ще изчакаме, докато се придвижи колата наляво и тогава започваме надясно. И понеже тука това е сложно комбинирано да стават три комбинации, ние трябва да изчакаме близо минути, а режисьорът се чуди какво да прави през тези минути и как да станат промените.

Аз искам да ви запозная с това, защото навлизам в период и режисьорът ми вика: тебе затова те изпрати директорът, за да ми помогнеш. А аз не мога да помогна на технически обиди на тази сцена. Извинявайте за израза, но понеже познавам по-раншните възможности на тази сцена и сега се изненадвам от възможностите ѝ, като смятах, че те са по-добри от това, което беше.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти вече шест години си тука от предишната сцена, а не си разбрал нищо досега!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Разбрал съм, другарю директор, но сега вече трябва три манипулации да станат едновременно и не стават. Не съм изпитвал такива възможности, правил съм на кръг, правил съм с други движения и сега попадам на това. И затова искам да ви го кажа. Става дума за нещо, което режисьорът го иска от мен, а аз не мога да го направя.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Може ли да се поправи, питам аз.

МИРЧО ДОКОВ: Не може. Другарю Филип, то може, обаче изисква огромни капиталовложения, време и подготовка. В момента има само две захранващи устройства, реверсивни движения на колите не са възможни. И това нещо го заявихме в тази стая на тази маса на художника в присъствието на няколко души. Единствените му определения бяха, че колите ще се бутат и ще падат декорите. Аз го успокоих, че такова нещо няма да стане, защото то се овладява от тези, които манипулират на пулта. Но му обясних, че ние не можем да осигурим реверсивни движения, едновременно двете коли да пътуват в различни посоки.

На тази маса ние му обяснихме. След това отидохме в Сатиричния театър и там допълнително внесохме светлина върху всичко това, което е възможно, направиха се скици, които са при нас, които той прие и каза, че всичко това, което сцената предоставя в този момент, него го устройва.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Сега нещо ново ли се иска?

МИРЧО ДОКОВ: Не.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не. Напротив, аз съм ги опростил с 50 %.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Е какво значи тогава? Не мога да разбера твоето обяснение.

МИРЧО ДОКОВ: Др. Филип иска едновременно двете коли да завиват в различни посоки.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Т.е. иска се нещо друго от това, за което сте се уточнили.

МИРЧО ДОКОВ: Това, което ние уточнявахме, ето Панков е до мене, до мене е също така Чортов, Цветан Узунски беше до мене, съжалявам, че го няма художника, за да потвърди...

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Директорът на операта също.

МИРЧО ДОКОВ: Също така беше Блажев. Ние обяснихме какви

възможности има и той ги приеме. Единственото, което му казах, беше: бъди сигурен, колите няма да ги удряме.

След това имаше безпокойство заради това, че спирачките се връщат. Казахме, че това също може евентуално да се овладее, което смятам, че на този етап е овладяно. Може би малко все още грубо, но е овладяно.

Но реверсивното движение не може да се осигури. Може, обаче трябва допълнителни устройства. И смятам, че тука вината е на тези, които са направили заданието пред тези самодейци, които са преустройвали сцената. За мене те са самодейци.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Оставете сега. Това е ясно. Тука сега има един конкретен въпрос, който се отнася до "Под игото". Мене ме интересува това нещо.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: От първия ден аз исках едно и също нещо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чакай сега.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Синхронизация.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Е, синхронизацията е синхронизация.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Още първия ден го казах.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Каза се, че не може да се направи.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Каза се тука от художника, че може да стане. Иначе той така е решил.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Синхронът не може.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Така го е решил, другарю директор. Аз за това говорих тука.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Вие с него как се договорихте? Как се договорихте с него, повторете го.

МИРЧО ДОКОВ: Ние му обяснихме кое е възможно, че всичко е възможно с изключение на реверсивните движения.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Той какво каза?

МИРЧО ДОНОВ: Той прие това.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Мога ли да кажа нещо. По искане на проф. Филипов тук се направи една техническа конференция специално за движението на колите. Имаше едно писмо, което беше писано. Извикахме директора на операта и на Сатиричния театър и тук се уточниха възможностите на сцената - това, което сега сцената може да даде. Това са нейните възможности. Стефан Савов от името на проф. Филипов каза, че може да изчака едната кола, като се движи в едната посока, като спре, тогава да почне да се движи другата. Това той го каза. И понеже той казва, че изгражда спектакъла точно върху това нещо, ние смятахме, че проблеми няма.

Обаче професорът иска едновременно движение, което действително ще облекчи спектакъла и ще създаде движение, обаче няма техническа възможност.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не само да облекчавам, другарю директор, а става така - на сцената върви действие, а къщите пътуват. Аз от първия ден казах, че това нещо не може да стане.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ясно, но това нещо, което вие искате, оказа се, че първо тогава не е било обещано и второ, то не може да се направи. Нали така?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И аз затова написах моята бележка.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ама какво ще ми пишете на мене бележка?!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ама тя се разделя веднага непосредствено след приемане на скиците. И казах, че трябва да се предреша. Тук на мене ми се крещя и вика, че от Средна Европа, от не знам къде и т.н. няма да го направи по-добре, аз смятах, че трябва да се пререша решението, за да се приспособи към възможностите на сцената.

Сега изпадаме в следното положение. Актьорите на сцената

играят, тука има присъстваващи, знаят как аз внасям елементи за преливане, но действието продължава на сцената, а къщите пътуват! Той го смята това за естествено. Аз го смятам, че това е любителска история и в Народния театър не може да стане.

Сега спасението е в пререшаването на нещата. Всичко онова, което става на сцената, е направено, то си остава така. Остава да се пререшат другите неща. Трябва конференция за това с неговото присъствие. Не може, другарю директор, в нашия театър да има такива неща - да играят актьорите на сцената, а да се движат колите.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Ние може да приспособим движението на колите...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Трябва да намерят нещо.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: ... към декора, обаче трябва декорът да се обърне. Това нещо може да го направим във ваканцията. Друг изход не виждам.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Трябва да се търси изход, другарю директор. Аз затова поставих въпроса и първия път, и втория път, и сега трети път.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Да могат да се движат колите само в една посока, а не да идват една срещу друга сега. Но и художникът трябва да присъствува и да каже своите съображения.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз смятам да ги освободим. (Става дума за Миков, Коларов /

ОБАЖДАТ СЕ: Да.

МИКОВ: Другарю Фучеджиев, на 13, за да не си пречим, ще се съберем тука с др. Доков, кой ще остане, ще трябва дежурен, ще напишем точно вече тези неща, които трябва да се направят и ще се правят.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Доков ще бъде тука.

МИКОВ: Досега само аз движех. Др. Доков въобще забрани н
говите хора да пипат асансьора.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз моля ако може да дойде инж. Мърваков,
който всъщност се занимава с дистанционното командване. Ако тряб
ва да се преустроят някои клетки в шкафовете, колкото и да е слс
но, ние може да намерим и да излезем. Аз не разбирам нищо, но
разговарям с хора, които разбират. Да преустроим тези шкафове
и да намерим нов начин на движение или синхронизиран момент на
движение. Ние все още не сме извън възможностите на решаването
на някои проблеми. Аз съжалявам, че Цветан Узунски не е тук, кой
то е виновник за цялата тази система, която се създаде в този
театър, за да му е лесно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Шом е опряла работата тези про-
блеми да трябва да ги решава инж. Узунски!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ами така е. Нали у нас е "спасявай се от
полуинтелигенти". Той решава, той ходи в Лондон, той не знам къ-
де беше и прави не знам какви работи.

Затова нека този инж. Мърваков, който се занимаваше с
дистанционното командване, с електронизацията, не знам кой е, да
дойде и да решим, ако можем да преустроим тези неща

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Това не може да стане.

МИРЧО ДОКОВ: Може да стане, другарю Филипков. Какда не мо
же! Може да стане.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Имаме два месеца. Нека да стане.

ЧОРТОВ: Другарю директор, това, което се говори, ако се
хване човек, даже на когото се плаща тука, за една седмица ще
оправи всичко.

МИРЧО ДОКОВ: Не може да стане за една седмица.

ЧОРТОВ: Може да стане, защото то е много малко работа,
но никой не се хваща.

МИРЧО ДОКОВ: Не е малка работа. Аз знам какво трябва.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз предлагам от името на ръководството на театъра др. Мирчо Доков да бъде задължен да проучи изказванията на нашия дирекционен съвет, второ, подробно да се занимае с изказването на арх. Томов и трето, да отиде във ваканция след 15 септември, като непосредствено следи, и от наша страна разбира се, и контролира хода на работата.

Товаса моите предложения. Да бъде задължен пред ръководството на театъра за правилното функциониране, а не формално функциониране, на всички задачи, свързани с този ремонт.

Това е моето предложение, което аз бих искал да направя и така да се каже да бъде едно от решенията на днешното заседание.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Добрев, и пет години да се работи, има някои неща, които са стигнали до такова доредже, че не може да ги направя никой, освен да се изхвърли и наново да се направят. Трябва да го знаете.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не, имаме един ремонт, трябва да го направим и все пак да имаме някакви гаранции, че ще стане. Ние като театър не можем да не знаем например какви са проектите до този момент. Това според мене е недопустимо. Човек ще отиде даже в ада, но ще намери тези проекти. Това го казвам извън решението разбира се.

МИРЧО ДОКОВ: Те не съществуват, разбирате ли.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Добре тогава, отговорно др. Доков ще каже че не съществуват проекти. Това също е една позиция, ако това е така.

МИРЧО ДОКОВ: Вие го чухте от строителя. Той каза "дайте проекти".

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз си поддържам мнението, което го изрази

зих на нашето заседание

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли думата? Няма. Ами да прикляваме.

Аз смятам, че ние непременно ще стигнем до държавен контрол през есента.

МИРЧО ДОКОВ: Отдавна трябваше да дойде, другарю Фучелжиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чакай, ти недей толкова да бързаш защото тука не знаеш неща, които ти трябва да ги знаеш. Техническият директор трябва да ги знае. И да следи в момента какво се прави и своевременно да кажеш това, което каза тука Томов, а не да го слушаме тука на заседанието за първи път от арх. Томов. Аз не знам доколко е вярно. Ние ще го видим, когато дойде време да тръгне този асансьор. Защото ако можем ние сами да си я правим тази работа със сили на театъра, това е друг въпрос. Ние си проектираме, ние сме изпълнители, ние си отговаряме. Но проектантите са други, изпълнителите са други, а ние сме консуматорите. И ние като консуматори не можем да стоим настрана и да не вземаме отношение своевременно и да не следим изобщо целия процес, защото ние ще можем да кажем във всеки момент това ще ни служи, другото няма да ни служи.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Фучелжиев, много се извинявам, че ви прекъсвам. Аз го следя този процес във всички детайли и мога да ви говоря до утре как стоят нещата.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Сега говорим за лятото.

МИРЧО ДОКОВ: Защото има неща, в които са замесени хора, които не искам да назова тука.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо бе, назовете ги. Какво толкова страшно има! Милчо Браинов сигурно.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Най-много Браинов.

МИРЧО ДОКОВ: Той, асистентите му, Миков.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не е толкова страшно.

МИРЧО ДОКОВ: Миков става съпроектант на склада долу. Искаше да става съпроектант. Аз отказах.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма нищо страшно. Ще повикаме през есента Държавен контрол и името на Милчо Браинов ще го кажем като нищо. Аз ще го кажа. Какво толкова страшно има в Милчо Браинов!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Разбира се.

МИРЧО ДОКОВ: Няма конструкция в театъра, на която Миков да не е бил съпроектант, та дори и жена му.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И това ще се види.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Както и да е, тука през лятото трябва да се свърши тази работа, да се свърши асансьорът и складът през есента да бъде използваем. От 7 септември нататък да бъде използваем.

Аз тука заявявам и това, което каза Чавдар Добрев, може да се оформи като решение, че ако на 7 септември тези неща не бъдат готови, лично председателят на Комитета за държавен контрол ще бъде сезиран, аз ще се занимая с тази работа, ще бъде натоварена комисия, която да почне тука обследване и не само за това, а и за сцената, шайбата и т.н.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не само да бъдат готови, но и да функционират.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ясно де.

МИРЧО ДОКОВ: В сметката на склада фигурират 400 000 лева машини и съоръжения. Гъде са те?! Няма ги.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Абе не се интересувай.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: А, не, трябва да се интересуваме.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ще се интересуваме след това. Той не е наш комитет.

МИРЧО ДОКОВ: Ние направихме долу наш склад. Не знам дали сте го видели. Аз нямам пари. Ако имам пари,...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Приключваме по този въпрос.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Да кажа моите жалвания. Проявявам енергия три пъти по-голяма, отколкото досега съм проявявал, за да отстраня онези грешки, за които още на художествения съвет, след това в една докладна записка сезирах другаря директор за три неща, за които художникът не искаше да се вслуша и моята грешка е, аз тук я признавам, че не отхвърлих тези неща.

Тези три неща са синхрон на колите, върху които той е построил цялото решение и от там идва фалшивостта на нещата.

Аз веднага казах, че синхронът не може да се осъществи, познавайки измененията, които са настъпили след ремонта.

Второто нещо, което исках, и др. Панков знае това нещо, на няколко пъти той пред мене обърна внимание на художника категорично върху тези неща, това са дупките в ляво и в дясно и шумът, който се предизвиква от построяването на декора. Но независимо от построяването на декора и шума, има две неща, които би трябвало да станат, за да се върже спектакълът. Всичко около спектакъла, добро или лошо, е направено с изключение на тези две неща - синхронът и дупките, които се виждат. Една трета от ляво вижда какво става в дясно и от дясно на салона вижда какво става в ляво. Т.е. вижда се как работниците неистово се мъчат не в поведение на някакво действие, което протича, и върви едно двойно движение на сцената: от една страна актьорите играят при не-

въобразим шум, а от друга страна се виждат работниците, които неистово се мъчат да построят следващата картина, да разтурят де кора.

Панков обърна внимание на художника в мое присъствие един път, два пъти. Аз му казах, че е сбъркано решението. То може да остане такова, но да се построи по друг начин. И предлагам как да стане това нещо. Той не пожела.

Моята грешка е, че след художествения съвет не бях категоричен да кажа аз не приемам това решение. Но веднъж вече приел веднъж задвижена машината, веднъж тръгнала в тази посока, все се надявах на едно разположение от страна на всички компоненти, които участвуват в изграждането на спектакъла, на първо място режисьора, на второ място художника, на трето място нашите специалисти. Нашите специалисти в лицето на Панков и след това и Доков се включи, след това се включи по нареждане на др. директор и Кирил Неделчев, машината се задвижи и с желание за намиране на изход, и с едно пристрастие да станат нещата добре.

Тогавата дойде заминаването на художника. Аз бях против заминаването. Обеща се на 23-и да се върне. Днеска коя дата сме? Има неща, които без него не могат да станат. Ние може да изменяме и това е понякога дори при такива грешки, каквито и сега са станали, аз не казвам, че решението е добро или лошо, върху това вече не говоря, то е добро, но то почива на едно фалшиво в основата си техническо приемно решение. Те могат да се поправят до известна степен, 50 % дори могат да се оправят, но трябва да присъствува. Ние не можем да махаме и да правим неща, които ще станат в негово отсъствие.

Затова аз сега моля по някакъв начин да се изкажат тука другарите. Аз просто ще се присъединя към тях. Аз им вярвам на тях. И на Панков му вярвам, който ми помага с едно пристрастие,

и на Кирил Неделчев абсолютно вярвам. Да видим как да излезем от това затруднено положение. Аз не мога да покажа спектакъла в кавички казано вързан. Аз мога да покажа картина по картина.

И сега ние сме изправени пред такава дилема. Трябва да се поправи, да се търси изход от това нещо. Някакъв половинчат изход може и трябва да се намери, но този изход аз не мога да го реша сам.

Иначе спектакълът не може да се пусне. Другарят директор ме пита какво ще напуснеш? Аз няма да напусна заседанието, но аз не мога да пусна спектакъл с моето име, в който не съм убеден, че всичко онова, което смятам, че при грешка дори може да се поправи, е направено.

Ето това е, което сега поставям. Синхронът не върви, др. директор. Аз ви го казах и ви писах, че аз не ви заблуждавам.

Тука на мене ми вдигнаха тон: от Средна Европа, от Запад на Европа, от Америка. Слушай, име нещо, които са ясни, те са като колумбовото яйце. Тука работите са като колумбовото яйце. Той от мое име дава съгласие! Но аз не съм дал съгласие, защото съм го казал веднъж на съвет, втори път съм написал записка. Аз не мога да дам съгласие за нещо, в което съм убеден.

Просто бих помолил по този въпрос да се изкажат двамата колеги, които повече ми помагат. Ако иска Мирчо Доков, който също се присъедини, и той да се изкаже. Но да кажат в какво състояние е, как можем да излезем и можем ли да излезем. Ние трябва да търсим изход, другарю директор. До 10 юли трябва да търсим и след това до 15-20 трябва да излезем. Това е положението. Аз от това нещо не отстъпвам, тъй като ето тук има артисти. Онова, което съм направил, което е моето, дето се вика направо, не е единствено задължение. Аз трябва да вържа спектакъла. Работата ми с актьорите на сцената е свършена. И тя е свършена от мене.

Аз казвам тука да има мебел, тука да има, тука да има, всичко онова, което става на сцената, а мебелите се носят главно от Екатерина Енева досега, сега се включи и Кирил Неделчев, така че това е наше дело. Добро или лошо, наше дело.

Онова, което стои и пречи отзад, трябва да дойде човекът за да го поправим. Може да се лишим от някои неща, може по друг начин да се намери и той трябва да се съгласи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Вие можете ли да го поправите?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Нека да се изкажат и другарите да си помогна, аз не мога, другарю директор, да направя. Защото мога да дам предложение, а то да е половинчато само, нали.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Специалисти.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Панков има думата.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Другарю директор, въпреки опасенията на проф. Филипсов, аз смятам, че "Под игото" става един голям, монументален спектакъл, един от най-големите спектакли, които театърът напоследък е правил и въобще, не съм виждал по-голям от него. И монументален също.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чакай сега, Панков. Изкажи се в посока какво може да се направи и как да се направи, за да се свърши работата. Че това било казано, онова било речено и т.н... И друг път ще бъдете любезни вие от техническите служби да си отваряте очите, когато се приемат тука проекти за постановките и да кажете категорично това не може, онова не може, за да не ме поставяте сега в такова положение да ми заявява режисьорът, че не може да стане постановката. Шом като не може, казвате: много се извиняваме, вие може да искате колите нагоре да вървят, това не е възможно. Като не е възможно, не е възможно. За да се решава спектакълът така, както позволяват възможностите на сцената, техническите възможности на сцената след ремонта. Това е положение

нието.

Има думата Панков.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Въпросът е, че ние знаехме, че колите се движат една след друга. Така го беше приел художникът от името на професора. Аз съжалявам, че той не е тука, за да си признае грешката, защото това е фактически негова грешка. От там нататък ние какво можем да кажем на художествения съвет, че не може да стане, когато това нещо може да стане.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Ти одеве започна с някакво изказване и сега изведнъж минаваш на ...

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Точно го казвам.

Тука на художествения съвет имаше изказвания и съмнения от др. Славка Славова и от други другари, и др. Кирил Неделчев също каза...

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Добре, грешка станала. Кажете ми какво...

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Какво може да се поправи - това искате.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Да.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Това искам да кажа, което е важното.

Аз смятам, че има достатъчно време инж. Младен Младенов да направи още един плут, защото грешката по-скоро от моя гледна точка и от разговорите, които съм имал със специалисти, не е толкова в шкафовете, но от командата на тези шкафове, което може да стане в разстояние на тези месец и половина или два месеца, които имаме до 1 септември, и да го направят. Обаче трябва да се ангажира. Той е при нас назначен по съвместителство и е фактически наш човек. Той е проектантът на цялото това задвижване на колите, на електронното задвижване. И той трябва да се задължи да го направи. Средства сега не знам дали ще могат да му се

отпуснат. Смятам, че не са големи средствата. Материали също има
ме.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Ние имаме тука програма, съгласно
която на 15 септември трябва да има премиера.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Аз говоря до 1 септември да го напра-
вим, за да може да се движат колите в противна посока, едновре-
менно. Това е искането сега на професора, за да може да се спече-
лят тези 30 секунди, които остават в повече, получава се пауза,
която е вредна за спектакъла.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: 30 секунди по два пъти.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Да, по два пъти.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Ако не може да стане това?

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Аз смятам, че може да стане, пък сега
той ще си каже като специалист.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Правилен е въпросът ако не може да
стане сега.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Ако не може да стане...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: За дупките и прикриването.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Сега прикриването ние с др. Кирил
Неделчев предложихме да се използват допълнителни крака. Краката
ги ушихме, нагласихме ги, професорът обаче не ги одобри. Може
би не ги одобри съвсем, защото ние ги закачихме на погрешно мяс-
то и нямаше и хора, които да се занимават с тях. Засега още не
е решен този въпрос. Но смятам, че с тези два крака отпред и
с панорамите, които сега са готови допълнително, не са закачени,
утре ще ги закачим, прикриването ще може да стане.

Обаче шумът това е болката на нашия театър не само за
тази пиеса, а за всички пиеси. И смятам, че ако от едната страна
бъде др. Чортов, а от другата страна бъда аз, ще озаптим нашите

работници да не говорят, защото шумът не е толкова от тропане, колкото от непрекъснато говорене. Те говорят два пъти повече, отколкото работят. Това е истината. Не трябва да се говори.

МИРЧО ДЮКОВ: Шумът не е само от работниците, другарю Панков.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Да, има и други, вярно е, че и артистите говорят, и мимансът говори, но трябва да се озаптяват и да свикнат тези хора да не говорят, за да може да избягаме поне от част от този шум, който сега е нетърпим. Вярно е това нещо. Но това са още черни репетиции. Всички забележки, които аз съм направил, те казват: ама нали е репетиция. Аз смятам, че като тръгнат генералните репетиции, шумът ще се намали, другарю професор.

Това са двете неща, които са пречка за спектакъла.

Най-голямата пречка обаче, досега, това е закъсняването на художника, защото без него ние не можем да решим нито осветлението, с което закъсняхме. Аз съм писал програма - тази седмица още от понеделника ние трябваше да започнем осветлението, което също ще бъде сложно. Ние не можем да го почнем без него, защото той е проектантът в края на краищата. Той ще каже, че не е съгласен с това, което правим.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Няма кой да каже.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Не знаем, да каже професирът и може да почнем още утре.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: А, недейте така. Аз не съм съгласен да се прави така осветлението. Аз не съм съгласен.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: И не е само осветлението. Ние правим сега поправки без него вече. Направихме изцяло поправка на картината за черквата, изцяло е преработена по друг начин. Изцяло е преработено празното място. Изцяло е преработено, нова картина

се направи на радината стая. Той може да ни каже после, че не е съгласен. Той не беше, нито чертежи е дал. Ние ги правихме по ваше / на Филипов / указание, за да стане.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кога трябва да се върне?

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Обеща на 23-и във ваше присъствие.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На 23-и трябваше да се върне.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Аз говорих с директора на Сатиричния театър. Той ми каза, че може би ще дойде на 5, най-късно на 5, защото на 5 те имали работа .

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Така, както е направено, е невъзможно да се сложи кулата на първа кола, защото трябва да се разкопира, а разкопирането трябва да стане преди сцената и затова е сменено.

Аз имам право като постановчик на поправка.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Имате право разбира се.

В общи линии аз смятам, че "Под игото" ще стане за септември месец, ако дойде художникът навреме.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Трябва да ви кажа, че Чавдар много натиска на 15-и. Но аз ви казвам, че по-рано от 20-и няма да има спектакъл. Аз съм тука, другари, не казвам, че не искам да го правя, но въпреки пристрастието ми, техническите служби виждат, виждат моята сговорчивост, не могат да кажат, че няма. Във всяко нещо, което предлагат.

Ние реално с отстраняването на тези неща и идването на художника можед да кажем, че реалната дата е 20-и.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Искам да чуя тука по тези технически проблеми. Доков, Кирил Неделчев искам да чуя. Аз не говоря тука за участието на Неделчев, което аз му възложих в тази постановка, говоря за това, че той изпълнява длъжността на главен художник на театъра и трябва да има отношение към тези въпроси.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: За колите аз смятам, че ако влезе едно лице, което е компетентно и си разбира от работата, защото това е в ръцете на електронни инженери, които разбират тези неща, пом те са направили тази способност на колите да се движат по този начин; предполагам, че има и други средства, за да могат да направят още по-сложни или обратни на тези движения движения. Затова не искам да споря, не го разбирам, но слушайки разговори на компетентни хора, имам чувството, че има възможност, защото присъствувах на един такъв разговор. С това искам да изчерпя. Искам инженерът, който се занимава с това, да присъствува на едно заседание и да обещае пред директора да се извърши тази поправка.

Прикриването. Ние имаме много опит в тази посока. Сложихме ръкави, но пиесата така е устроена, че тя като че ли няма възможност да търпи такива неща, защото има много декор, който го движи, има страхотно много хора, които се занимават и изпълняват някакви задачи в театъра, които не са за театър, говоря за миманс, за студенти и пр, които не знаят, че ръкавът е твърд декор и не бива да се бутат в него и т.н., но това по-нататък е работа на режисьора, който ще им каже, че те в него не бива да се блъскат. Или пък направо премахваме тези ръкави и както сме правили при други представления, и на друга панорама, ще се направи и по някакъв начин ще се мъчи да се спасява представлението да не се вижда никой. Но има едно препятствие, което е препятствие категорично за пиесата. Това е трета кола, която аз когато приемахме декора, казах, че ще бъде препятствие за пиесата, за да се правят нови картини и нови картини на първа и втора кола, защото трябва да се преодолява едно дълбоко пространство от 52 см, 2,70 и да се пренася декорът. Това е отделно нещо, въпрос на репетиции и преодоляване. Ние не сме задвижили цялата пиеса,

която може би ще създаде нови моменти на трудности, и на облекчаване, което зависи вече от режисьора.

Шумът бих казал, че е нещо, което в нашия театър не е било почти на никаква пиеса, защото и работниците шумят, защото те трябва да пренасят този декор, и всички останали, които изобщо не се подчиняват на никаква дисциплина в театъра. Това пак е работа ми се струва на режисьора.

Осветление аз не бих могъл да направя, защото трябва да ви кажа, че вече толкова дни се занимавам, аз се мъчих да вляза в системата на пиесата, механиката, да помагам, колкото мога и което бих могъл да го направя така, че да влезе без да се различава това от намерението на художника, който е художник и проектант на пиесата. Правя го със знанието на режисьора. Смятам, че до тук нещата се движат нормално и няма инциденти, които не спират някъде. Струва ми се, че може да стане всичко.

Но с осветлението аз не знам как бих могъл. Аз знам да го направя, но не ми се ще на чужд декор да го направя, защото може би др. Филипov ако седне в салона, бих могъл и аз да помогна в някои неща, ако да кажем не дай си боже не дойде художникът или ако трябва да дойде чак на 10-и или когато трябва да го приеме художествен съвет, казвам, и трябва някак си да се покаже на художествения съвет и по-късно, ако трябва, да се коригира това нещо.

Иначе бих казал, че нямам други смущения. Вярвам, че др. Филипov не може да се оплаче от моето участие.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг иска ли думата?

МИРЧО ДОКОВ: Другари, става дума, че ние строго спазвахме изпълнения макет, тъй като той много настояваше за това. Ние още в началото имахме известни спорове, аз с него, но видимо трябва да се изменят някои конструктивни елементи, защото много

от декорите се клатят и не само се клатят, но създават опасност за хората, които са върху тях.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Това вече ще го оправим. Въпреки неговото желание, ние ще го оправим.

МИРЧО ДОКОВ: Той може би ще се възпротиви, но не можем да ги оставим в това положение. Трябва да се укрепят.

Второто нещо, което още преди няколко дена аз го казах на др. Филипов, че стълбите без ръкохватки не можем да ги оставим. Има стриктен правилник в това отношение и трябва да има ръкохватки на тях. Освен това и някои други неща.

По отношение на работата на хората ми се струва, че те сега работят при пълна светлина отстрани. Като затъмним и евентуално им приготвим тъмни дрехи и не допускаме хора със светли дрехи на сцената, тези движения ще станат по-туширани.

По отношение на шума отново ще проведем разговори с всички, които участвуват на сцената, но те един други започват да се възбуждат от разговорите. Не искам да оневинявам техническия персонал, но и всички ония, които са на сцената, приказват страшно много. Сцената продължава да бъде хан. Всичко, което отива в зрителната зала, минава през сцената. Онзи ден щяхме да смачкаме едно дете. Дори др. Филипов беше се възмутил, че бяха оставили детето без контрол.

Тези неща са постоянни спътници и трябва всеки един от нас да внимава за тях. Няма ред на сцената. Мъчим се да го спазваме, но за съжаление не става. Непрекъснато се внасят бутилки, кафе. Аз лично изхвърлям кафета по плювалниците.

Онова, което беше някога, съжалявам, че ще го кажа, не се спазва.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кога някога?

МИРЧО ДОКОВ: Ами едно време, когато аз почнах работа в

театъра, преди десет години.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Преди две години даже.

МИРЧО ДОКОВ: Пултовете ги поливат с кафета, човек с университет! Контактите...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като идват 200 души, които нямат никакво отношение към театъра, естествено, че такива работи ще стават в театъра. Това е неизбежно.

МИРЧО ДОКОВ: Но ми се струва, че всички...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Това са неща, които не са никакъв проблем в това, което аз говоря. Аз говоря за синхрона, аз говоря за дупките, аз говоря за шума, който идва от работниците и който не е шум, защото хората искат да шумят, а защото искат да помогнат на мене и на театъра да построят по-добре декора.

Много бих желал да чуя думата синхрон какво значи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Моля стига, повече по този въпрос няма какво.

МИРЧО ДОКОВ: Не, трябва да се обясни синхронът, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма какво да се обяснява.

МИРЧО ДОКОВ: За кои коли? На кое място?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Когато трябва да говориш тука по същество, ти ми говориш за кафета и за не знам какво. Моля ти се

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Като говоря за синхрон, първа и втора кола, които са композирани, и трета кола, която върви и в дясно, и в ляво, която върви една над друга за среща. За такъв синхрон. Тука употребявате друг термин, аз го наричам синхрон.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Разберете се там както искате.

Чавдар Добрев има думата.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Проф. Филипоз каза, че аз настоявам така да се каже да бъде изпълнена програмата на 15 септември да бъде

премиерата на "Под игото".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще настояваш разбира се.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И разбира се на 9-и да бъде художествения съвет. Имам пред вид 9 юли. Ние като театър удължихме програмата на театъра до десети при категорични протести на отделни актьори аз смея да заявя...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не на отделни, на всички актьори.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да, но особено примерно Гайтаников, който си беше платил за себе си и за жена си в чужбина командировка, на Стефан Димитров, също в чужбина. Ние ги спряхме с риск така да се каже да бъде обвинен директорът пряко за това, че ги спира в нещо, което е законно. Имаше договори с киното, също спряхме цялата тази история.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Договорите с киното са изпълнени и преизпълнени. Никакъв договор няма! Не го споменавай!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Добре, това отпада.

Сега аз смятам, че набелязаният план би трябвало да се постареем да бъде изпълнен. Става въпрос, както виждам, централно не за работата на режисьора, най-крупния български режисьор..

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Мани тези приказки!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да, не за работа на актьорите. Става въпрос единствено за работата на художника, който е в чужбина.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тоя художник не съм го избирал аз! Да не съм го налагал аз на проф. Филипов тука! Проф. Филипов говори за него сякаш са се срещнали случайно някъде. Аз ще си кажа мнението по този въпрос.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Тука ако мога да зметна нещо. Твърд договор вече с всеки външен да има.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какъв твърд договор?!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Твърд договор - да знаем кога ще бъде...

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Правилно е.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: По начало има договор.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Прав си.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Прав си. Недей сега. Аз правя реплика, защото съм ядосан.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз смятам, че основният създател на спектакъла е режисьорът и актьорите. Ние сме привлекли с оглед на обстоятелствата художника Кирил Неделчев. Ние като ръководство на театъра и то национален театър, сега вече наречен Народен театър...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той си е и национален.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да. Ние можем дори да пишем, че двама са художниците и общо взето нека той да ни съди. Не за това става дума. Примерно казано.

Следователно ние сме натоварили др. Кирил Неделчев като главен художник на театъра да поеме работата.

Второ, ако на него не му е достатъчно, можем цялата наша колегия от художници да бъде привлечена за работа в "Под игото". И това е възможно. Т.е. това е възможно от утре да почне да функционира. Имам пред вид Велянов, имам пред вид Младен Младенов, ако това е нужно. Ако е нужно за костюмите да бъде привлечена, ще привлечем и Венера Наследникова. Тя е на допълнително, да работи още по-интензивно. Следователно това е възможно.

Какво означава Кирил Неделчев да не може да въведе осветление на постановката? Според мене това е излишна куртоазия. Той е имал достатъчно морал, за да замине, а ние ще се съобразяваме с това! Нека да ни съди! Единственото, което може да направи, е да ни съди примерно. Да ни осъди!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще съди трици!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Трици!

Т.е. ако на Кирил Неделчев не му достига време за осветлението, ще бъдат привлечени и други хора още, но осветлението ще стане под ръководството на проф. Филип Филипов. Това е първото.

Второто. Панков заявява отговорно, виждам съгласувано дори с Мирчо Доков, че съответни промени по синхрона на коли могат да бъдат реализирани през лятото, т.е. до 1 септември. Така заяви. Това е вторият въпрос.

Третото. Що се отнася до дупките, тези неща, и да дойде художникът, той не е маг. Общо взето мисля, че ние като разумни хора това, което можем ние да го направим, ние можем да го направим без него. Той не е маг.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: И при него ще бъдат дупките.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Той не е маг.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Без него.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ние това можем също да го поправим.

Друг е въпросът, че ние се увличаме в сложни декоративни решения, всички режисьори мисля сега в България. Сега се връщам от Кьолн и Мюнхен.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: В сложна старомодна смей да кажа.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Виждам, че театри, които не са на по-ниско равнище от нашия, дори Мюнхен, с прости решения могат да обхванат една сложна сценична действителност.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като Савов със световна претенция Европейска!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Например видях една норвежка пиеса, където действието е в една затворена стена с две врати, които се отварят. Става бал, става разговор между съпруга и съпругата, стават изневери и т.н. Т.е. те го решават съвсем просто. Ние всички искаме да го решаваме по най-сложния начин...

ПРЕДС. ЛИКО БУЧЕДЖИЕВ: Искаме да обясним на неграмотния зрител!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: ... и се оказва, че ние почти никаква пиеса не можем да играем дори на друга сцена. И т.н. Боравим само с "Двубой", с "Милионерът" и приспособяваме пиеси за камерна сцена за голяма сцена. Това е действителността. Но това е вторият въпрос. Аз сега не искам да го засягам.

Що се отнася до шума, във всяка пиеса има шум. Това едва ли трябва тука ръководството на целия театър да се занимава с това дали има шум или няма шум на сцената. Ще бъдат така добри до минимум да се сведе шумът. На всяка постановка има шум.

Следователно аз смятам, че ако др. Кирил Неделчев е недостатъчно сам да реши проблема за осветлението заедно с проф. Филипков, могат да бъдат привлечени и другите художници. Това можем да го осигурим. Аз го предлагам.

Второто. Панков заявява, че до 1 септември ще бъде решен проблемът за колите.

Третото. Що се отнася до тези там, че се виждат отделни части, това мисля, че е въпрос вече на режисьора и на създателите на спектакъла. Това и Стефан Савов също няма да го реши според мене. Той не е свръхчовек, той е човек като нас.

Ние сме приели декора. Аз тука в един свободен разговор казах, че доста единодушно. Протоколът от заседанието е тука. Преди пет-шест дни го подписах. Може да се види нашето доста възторжено мнение с изключение мисля главно на др. Кирил Неделчев, всички останали възторжено го приехме. След това са се появили докладни записки. Това е втори въпрос. Естествено, когато вече конкретно почне да се работи, се виждат недостатъците. Но на мене ми се струва, че ние с известни може би разбира се обяснения и т.н. на 9-и трябва да си проведем художествения съвет

и смятам, че на 15-и ние трябва да имаме премиера. Друг е въпросът дали няколко дни по-рано ще почнем сезона.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: Не, това недейте.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Вие вече ще се изкажете по този въпрос, моля ви се. Вие ще се изкажете по този въпрос. Но ние специално, както ви казах, с всички тези конфликтни ситуации го удължихме до 10-и и имаме програма вече за театъра. Ние не можем иначе. Както виждате, с много неща сме закъсали - и със зрители, и с плана, и т.н. Ние не можем да удължаваме процеса.

Аз смятам, че сме в състояние и правилно е да изпълним в набелязаните срокове при дадено съгласие, постигнато, директор, режисьор, членове на художествения съвет, членове на дирекционни съвет и т.н. различни инстанции, ние трябва да си изпълняваме програмата. И то разбира се всички инстанции ще трябва да си изпълняват своите задължения с оглед на тези няколко предложения.

Това е.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Искате ли някой думата?

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Неправилно се изтълкуваха моите думи. Аз не мога, не че съм електронен техник или инженер, да направя движението на колите. Аз казах само, че в нашия театър има такъв електронен инженер - Младен Младенов, който е наш човек...

ЧАВДАР ДОБРЕВ: А, извинете, последното, което исках да предложа, е утре след обед да има техническа конференция под ръководството на др. Доков, може би ще присъствуваме и ние с др. Фучеджиев...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, аз няма да бъда.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ако ти не бъдеш, аз ще бъда като заместник на др. Фучеджиев и др. Филипов и тези въпроси ще ги решим.

Др. Младен Младенов, както разбрах, получава някаква заплата от нашия институт, да бъде така добър да направи. Ако той

не я направи, ще бъде освободен. Какво има толкова!

МИРЧО ДОКОВ: Недей така да говориш!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Моля ви се! Ще има друг човек.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: А бе, Мирчо, той получава от тук пари. Направил го е объркано. Да дойде да каже не може. Да знаем, че не може.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Разбира се.

ФИЛИПОВ: Защо спориш? Да дойде да каже, че не може.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Т.е. последно предложение, което аз го забравих - предлагам утре, за да не пречим на репетицията, след обед др. Доков да бъде така добър да насрочи техническа конференция, на която ние с др. Филипов ще присъствуваме. Разбира се др. Неделчев ще бъде. И край на въпроса! Това е, което предлагам.

МИРЧО ДОКОВ: Младен Младенов е само от три месеца в театъра и откакто е в театъра, ние не сме имали спиране на сцената, другарю Филипов. Това искам да го кажа.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ако има някаква възможност, защо да не опитаме. Ако не стане, не стане.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Приема се утре в 3 часа. Аз утре ще отсъствам. Утре в 3 часа Мирчо Доков насрочва техническа конференция.

МИРЧО ДОКОВ: Мисля, че е в отпуската.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Добре де, ако е в отпуската, няма да дойде и няма да стане.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ще потърсите друг! Вие ще го направите! Няма значение кой ще го направи.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ще се съберем и ще го поканим. Ако не, без него ще разсъждаваме.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Извинявайте много. Ако вие разберете, че

той отсъства, в България не е само Младен Младенов, ще извикаме друг човек.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Може само ние да се съберем.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Моля ви се, не е така. Утре да присъства специалистът. Името нищо не значи. Аз за Младен Младенов знам само художника Младен Младенов. Т.е. вие утре трябва да осигурите специалиста. А кого ще осигурите, това е ваша работа. Това е, което имам да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг кой иска думата?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз искам да кажа, другарю директор. Няма какво да кажат хората. Тука присъствуват, пържат се и знаят.

Първо не е ставало никога дума да идваме по-рано и да отиваме по-късно.

Второ, никога не е ставало дума за Филип да се продължава срокът. Театърът трябва да си функционира до 12-и, така бяхме решили, и още повече че аз може би избирам да правя сутрин и след обед репетициите или сега, или наесен. Аз избрах сега, пак жертвайки се, за да дам възможност да не бъдат празни салоните. Аз всяка вечер отивам да гледам спектаклите. И на мене ми казаха от служба Организация, че по-добре е сега да ги правя вечер, отколкото наесен.

Така че с тези неща да не се спекулира.

Второ нещо. За Стефан Данаилов аз съм поел ангажимент дори на 10-и да го пусна човека. И Гого си отива. Хубаво е Гого Гайтаников да си научи текста. Ние на девети трябва да приключим фактически нещата, на десети аз да си правя онези неща, които мога да ги правя и без някои артисти. Така стоят нещата. Аз не искам удължаване, другари. Но аз съм реалист. Ние на 15-и няма да имаме премиера. Ние може да имаме премиера около 20-и.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво значи около 20-ти? Искам

точно.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Между 15 и 20 септември да определим кога да бъде премиерата .

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние трябва да правим програма на театъра сега.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Добре, другарю директор. Значи на 20-и трябва да се фиксира, тъй като и вие ми обещавате, че ако трябва и е възможно...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, съгласен съм.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз виждам, че не може да стане. Защо да ви заблуждавам?!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, съгласен съм.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: А аз всичко възможно ще направя да бъдем на 15-и готови.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм - на 20 септември.

ОБАЩАТ СЕ: 20-и е неделя.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Е добре, значи на 21 или 22 септември - вторник.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, неделя.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Добре, 20-и.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Неделя е прекрасен ден.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Договор с художниците. Тука аз съм много притиснат от Стефан Савоз, защото се държах възпитано пред другаря директор. И на художествения съвет аз говорих за синхрона, и веднага след това изпратих бележка.

Що се отнася до дупките, не е вярно, че във всички има дупки. Тука е решено с дупки и е сбъркано. И тука художникът обещаваще. Така ли е, Панков?

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Така е. Аз затова...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Моля, моля, моля, аз само искам да ми ка-

жете. Да измисли, допълнителни неща, които да закрийт дупките, което също е фалшиво и няма да стане. Той дори пожела тук статут да му се даде, за да си види правата на художника какви са и неговите задължения. Нека да ги изясним нещата.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ние сме ги изяснили.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Той смяташе аз съм го избрал. Да, друга-ри, аз съм го избрал. Директорът тука е прав, като казва, че не ми го е дал насила. Но той смята, че неговото задължение и право е да даде проектите и след това да се махне. Той така го каза.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Той каза, че ще даде допълнително решение.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Проф. Филипков, извинявайте, че ви репликирам, но днеска разглеждах предложенията. Аз смятам, че Кирил Неделчев трябва по някакъв начин да фигурира. Това ви го казвам точно.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Това не е моя работа. Аз смятам, че той свършва голяма работа и това остава на вас. Питаха ме хората, аз казах да.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Трябва да измислите някакъв начин.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз не зная да фигурирам.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, нека да свърши др. Филипков

ФИЛИП ФИЛИПОВ: По отношение на декора досега за голямо съжаление нищо не съм променил. Тези малки промени, за които става дума, те са в унисон с неговото общо решение. Нищо не е променено. Само са поправяни грешки тук-там, които са в моя компетенция, които аз мога да реша.

Що се отнася до осветлението, аз не съм съгласен да го прави друг, нито да идва колегията на художниците да помага. Какво значи това?

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Ще стане разностилие.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не за разностилие . Какво значи това, дургари? Това значи, че ние тука не можем да вземем да си свършим работата. Художникът ще дойде да си направи осветлението. Художественият съвет, ако до тогава не е готово, ще гледа без осветлението. Чудо велико!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: И все пак е качество на спектакъла, проф. Филип.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Но като определим датата на представлението, това няма да бъде причина.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма да бъде, другарю директор. Вие така се държите с мене, като че ли аз ви заблуждавам.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, не. Аз ще си кажа след малко мнението. Говорете спокойно. Свършихте ли?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не, не съм свършил. Защо ще свърша, толкова неща има, които искам тука да спомена.

Досега, другари, аз си губих времето на този синхрон в много от репетициите. 50 %! Ето ги тука седи актьор, който участва. Да поправам и това беше от полза. Колко манипулации, Панков, кажи смених и колко решения смених! Половината смених, другари. Другото не мога да го сменя, защото няма как да се играе на едно и също място.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Сега втората част върви без компликации.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз икономисах толкова много неща и не репетирах през това време. Стояха актьорите и скучаеха в стаите си. И мисля, че това трябва съвсем да ми се зачете - голямото пристрастие в тази работа, да не затрудня с нищо театъра.

Сега дали е старомоден декорът, аз искам да кажа, че единствените хора, които възразиха, беше Кирил Неделчев, и поскромно Филип Филип, който имаше много задръжки, а всички дру-

ги харесаха този декор. Той не е старомоден.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз казах традиционен, а не старомоден.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Само той мисля, че беше.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз искам да прочетеш протокола по-добре.

Но се отнася до шума, другари, слушайте, вие казвате, че във всички наши постановки има. Аз мисля, че Панков и Кирил Неделчев тук ще бъдат малко по-разточителни в приказките да кажат че декорът е от една страна тесен, от друга страна претрупан с покриви, с излишни неща, които художникът не иска да мръднат! Хората шумят за това, защото декорът на тясно място има много елементи и хората, работниците си помагат. Затова приказват. Те не приказват за неща извън работата си, а говорят за работата.

Мирчо Доков седнал да ми разправя тук, казва, носят кафе. За какво кафе става дума?

МИРЧО ДОКОВ: Аз не говорех за кафе...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Моля ви се, другарю Доков, вие се хващате винаги в страни от темата.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Периферията.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: В периферията, в страни от темата. Хората се пребиват, работниците, дами помагат!

МИРЧО ДОКОВ: Аз също съм участвувал.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз съм се срещал с тях и лично съм ги молил на мен да помогнат и хората се престарават в това отношение! Аз от тях не мога да се оплача.

Така че когато говорите за този шум, имайте пред вид, че той се дължи следствие на неговата сложност.

Накрая аз искам да кажа, че никой не може да направи осветлението! Само художникът, другари! Осветлението е 90 % от работата на художника. Може да има никакъв декор и да стане всичко много добре. А тук има специален декор, който иска и специ-

ално осветление. Аз не желая да се прави от друг художник и няма да позволя да се направи от друг художник.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Има ли време обаче?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Как няма да има време! Ще му дадем един ден да направи осветлението. Как няма да има време! Той жив или мъртъв предполагам ще дойде. Ако него го няма, тогава ние вече може да говорим. Наесен, ако сега не дойде. Ако дойде сега, ще му дам цял ден да прави осветление. Ако не, наесен пак ще дам един ден. Без да сменям патата 20-и, за която тука говорихме.

Накрая искам да кажа, другари, че аз имам една грешка. За пръв път в моята практика! Аз не вярвах в решението!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И аз.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ти мълчи!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: А не го казах.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ти мълчи!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Истина е.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Помагай на Филипков, защото имаш много вина спрямо Филипков!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той прие решението. Решението бе при негово ръководство.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Да.

Другари, аз знаех, че решението не е то.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не е това.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз знаех, че не е то. Но аз пак исках да помогна на театъра, да не спирам нещата, защото друг художник вече отлагаше работата, смятайки, че той ще бъде добросъвестен.

Аз имам и една малка забележка към другаря директор. Трябваше да ми повярва и да не пуска художника. Трябваше да ми повярва.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Той е в друг театър. Как?!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Моля ви се!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Че какво като е в друг театър.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Друг беше въпросът директорът да каже ням да заминеш, а той заmine, тогава моите ръце бяха развързани.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той каза, че на 23-и ще се върне.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Другарю директор, аз си признавам моята голяма вина, вие за следващите случаи. /Веселост/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ама вие за следващите случаи знаете ли как ще стават тука?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Вие веднъж ме притиснахте, така работих с "Унижените и оскърбените". Втория път имах същия случай набързо. Вие какво се оплаквате от мене?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Тогава прекрасно работихме.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: За какво се оплаквате от мене? Че не работя с актьорите ли? Че не си гледам задълженията? Че не виждам грешките, които... И накрая своята грешка признавам, другари. Че аз трябваше да кажа въпреки всичко не и да търся друг художник.

После признавам, че съм сбъркал.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тогава да приключваме.

Другари, аз искам да кажа като нещо за себе си, ^{че} приказката, че човек цял живот се учи е абсолютно вярна.

За първи път се сблъсквам с факта, че аз и другите, които са под мое ръководство, не сме проявили достатъчно прецизност в една начална постановка на въпроса, която сега ни изправя пред много сложни проблеми. Това е прецизността, състояща се в някои

изисквания на художника, и отговорите на моите помощници, които сега казват - той казва едно, те казват друго, "не сме се разбрали" и поради това става тука една каша, която е в основата на цялата работа и заради която ние не можем да устоим в същност и на срока.

Когато тука репликирах проф. Филипov, той знае цялото ми уважение към него, аз имах пред вид това, че излезе, че те с художника са малко така - единият на една страна, другият на друга страна, докато в една такава работа режисьорът естествено е решаващата фигура, и др. Филипov тука си призна, това му прави чест, че той е допуснал известна грешка в това отношение.

Разбира се Стефан Савов обеща, че ще дойде на 23-и. Аз също мога да призная своята грешка, че съм се съгласил той да замине, защото той обеща, че на 23-и ще се върне. Но днеска е втори и него го няма.

Освен това Стефан Савов си позволи и нещо друго - тука да постави под съмнение изобщо времето, за което може да се подготви една такава постановка, което не е негова работа. Той има работа, която трябва да я свърши, и това е положението.

Исках да кажа, че режисьорът е основната и решаващата фигура в една постановка, а художникът е негов помощник, но тука се получи известно размиване, което аз не бих искал сега да се усложнява, да навиваме повече тези неща, а да дочакаме спокойно да се върне Стефан Савов, да си направи осветлението и да го използваме да направи всички тези неща, които трябва да направи като художник, за да може на 20-и, както се уговаряме, да приключим благополучно работата. Без излишни нерви.

Искам обаче да обърна внимание тука на другарите от техническите служби, понеже забелязвам в последно време една тенденция към максимално използване на техническите възможности на

нашата сцена. Това е напълно нормално, другари за сцената на Националния театър. Но преди малко чухте тука какво представлява тази сцена. На мене това ми е ясно отдавна. И в стремежа си да използват максимално възможностите на нашата сцена, нашите режисьори и художници отиват на редица сложни решения, ^{при} които обаче се оказва, че сцената само привидно съдържа тези възможности, а фактически не ги съдържа.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Искам да вмъкна нещо. В началото като се гледа, постановката не е сложна. Там е въпросът.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Те трябва да познават възможностите на сцената.

АЛЕКС. ПАНКОВ: Другарю професор, вие искахте да има и шайба, аз казвам, че шайба не може да се използва и ние направихме нова шайба.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: И понеже аз не съм технически компетентно лице, моите задачи в театъра са в по-обща сфера в тази област специално, искам да обърна внимание на другарите, които са технически компетентни, че втори път такова нещо не може и не бива да се случва. Когато се приема проект за декор на сцената, когато се прави техническа конференция, всичко се прецизира много точно. Художникът и режисьорът казват ние искаме да се направи това и това, Мирчо Доков, Панков и Кирил Неделчев казват много се извиняваме, това и това не може да се направи. Може да се направи еди какво си.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: И да се записва.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Правилно.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Защото аз, другари, и да присъствувам на тази техническа конференция, аз не мога да вляза в тези технически въпроси. Трябва очевидно, и за себе си го казвам, когато приемаме тука проектите за декори, скици, да бъдем и ние

малко по-бдителни.

Отговорно твърдя, че нашите режисьори и нашите художници сценографи необяснимо за мен проявяват вкус към едно усложняване претрупване, обстоятелственост на декор на сцената, което според мене има няколко недостатъци.

Първо, то не е съвременно, понеже ние имаме работа с един значително по-култулен зрител, чиято театрална култура постоянно нараства.

Второ, нашата сцена очевидно няма тези възможности, които ние мислим, че има.

Трето, извършват се много разходи, които са излишни и които тежат върху гърба дето се казва на нашата държава. Не иска сега тука да говоря високи приказки. Не го казвам за това.

Смятам, че в това отношение ние трябва да бъдем значително по-прецизни и да търсим решения, които са по-лаконични, по-пестеливи, по-съвременни. Аз казах старомодни. Кирил Недерчев каза традиционни. Аз бих казал обстоятелствен, даже не бих казал старомоден. И не само за този декор, другарю Филипов. Аз това не мога определено да го кажа и за "Иван Кондарев", и за редицата други постановки, които се правят тука в нашия театър.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз ви казах някои неща.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е факт. Правят се неща, които трупаме, трупаме, трупаме тука с кубически метри та шперплат та ламарини, та не знам какво... Ужас!

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Железа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И железа.

Тука веднъж Андрей Луканов, заместник-председателят на Министерския съвет, се пошегува: "Извинявай, ама сигурно половината продукция на Кремиковци отива тука за вас!" Понеже в нашия двор постоянно работи една железарска работилница вѐн и стоят

струпани жезеза.

Другари, това са фактите.

МИРЧО ДОКОВ: 13 куб м и половина се каза.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Вижте, не искам да обвинявам тука режисьорите, художниците и т.н., но искам просто да обърна внимание на нещо, което е факт.

Тука този разговор, който имаме сега, беше доста неприятен по много въпроси, и аз смятам, че ние можем да се ограничим в момента върху това, което можем и трябва да направим за "Под игото". Абсолютно уважавам усилията на проф. Филипоз, всичко, което е направил, дума да не става, не съм казал и не мога да кажа че той не е свършил своята работа с актьорите. Аз може да имам някои съображения, но той прави една постановка, която е за 1300 годишнината, това е произведение на Иван Вазов, това е така да се каже първото произведение, което се е играло и което ще се играе в бъдеще в този театър, и отдавам дължимото на неговите усилия и на неговите желания.

И затова мога да приема и приемам, не го обвинявам в това, че той не си е свършил работата както трябва, макар че той сам тука каза, че стана известна засечка с художника. Аз не бих желал този въпрос да го раздувам.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: И аз тука смятам, че не трябва да се раздува.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние ще дочакаме Стефан Савов, както дойде, веднага да си направи осветлението. На 7 септември започваме работа. Програмата да бъде направена с оглед на премиера на 20 септември, който се пада в неделя. С проф. Филипоз ще съгласувате предпремиерно.

Въпреки всичко, аз смятам, че на 9-и ние трябва да направим един художествен съвет, да гледа, да види художественият

съвет и да си каже тука мнението, независимо от това че може да не бъде всичко така да се каже вързано. Защото съм сигурен, че художественият съвет ще каже някои неща, които могат да послужат така да се каже от 7 септември нататък.

Програмата за месец септември се прави на тази основа. Ще се разберете дали като е премиерата на 20-и, да има на 19-и предпремиерно ли, какво да има, а пък като дойдем тука на 7 септември, на 11 или 12...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Кои дати са празници?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Само 9 и 10 септември.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: 7 и 8 са работни дни.

Аз бих искал да попитам, другарю Фучеджиев, на каква база ще правим програмата? Вечерно време би трябвало да има спектакли.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ами ще има. Ние няма да правим двойни репетиции.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Закритите на др. Филипов аз много моля вечерно време да бъдат...

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Нито едно закрито няма да има.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, няма да има.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ако има закрито, то е с пари.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да. Той репетира до един и половина, на такава база. Той ще каже.

МИРЧО ДОКОВ: Ако правите осветление, няма да успеете.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това е негова работа.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ще го пусна така. Разбра се, че от мене се иска да го пусна така. Аз вече решавам да го пусна така.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво каза, Доков, ти?

МИРЧО ДОКОВ: Осветлението трябва да се прави, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Кой каза, че няма да се прави осветлението! Нали говорихме, че Стефан Савов ще дойде и ще прави осветлението. Базно повдигаш въпроси, които тук са решени?!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Другарю директор, в моето изказване, когато приемахме декора, аз се изказах много цялостно, много точно. Нищо не съм казал против концепцията на режисьора и на художника. Аз даже...

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Ти говориш реалистично и това е много хубаво.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Концепцията ми беше да ми дава скици, а не макети, да ми дава картинки с молив.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Това не е направено, но все едно, получено е нещо, с което все пак сте се съгласили.

Аз направих толкова подробни обяснения към декора.

Сега искам да кажа друго нещо за защита на сценографията. Все пак тук съм единственият художник, ние сме едно тяло. Все пак ние, художниците, имаме информация за много неща.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: И ние не пасем трева.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Вие не пасете, но и ние не пасем. Ние имаме информация и се занимаваме с доста неща. Сега Стефан Савов направил по този начин декора, на мене ми се струва, че не го е направил лошо, защото ако дойде Йозеф Слобода, няма да направи "Под игото" по-добре от него.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не лошо направено. Никой не казва.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Примерно. Аз знам това, другарю Филип. Понеже става дума, че ние трупаме и не знам какво правим ние, сценографите.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И все пак е претрупано.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Моля ви се, сега говорим за друго нещо. Ние сме информирани хора, грамотни и за нашата грамотност все

пак не може сега Филип Филипов като режисьор не знам какво направил или Чавдар Добрев като драматург не знам какво направил. Ами и сценографът се занимава с...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като сте грамотни, ще се съобразявате и с това, което е възможно на сцената. И ако Стефан Савов не познава тези възможности, ти трябва да ги познаваш и ще му кажеш извинявам се, като главен художник, това са възможностите.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ама никой не ме е повикал. Само на заседанието аз го казах. Половин час говорих, другарю директор.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това пък е интересно - не е повикан!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ами никой не ми е казал. Аз не знаех до известно време кой е.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: На техническата конференция ти / към Кирил Неделчев / не си ли повикан?

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Да.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: А къде не си повикан?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А къде другаде искаш?

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Преди това не съм запознат.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Къде искаш другаде?! Там, на техническата конференция се решават тези въпроси и при приемането на декора.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Вие ако искате прочетете изказването ми в стенограмата. Аз съм казал.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Ние не говорим по декора.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като сте информирани и т.н.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Не съм говорил нищо против, другарю директор, а напротив, аз го поддържам, но има неща, които са утежнени и съм ги казал. И на др. Филипоз ги казах. Има неща, които няма да преодолеем. И се оказва, че аз трябва да ги преодолявам, а не той, за мое щастие.

Др. Филипov е против да бъде главен художник.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо? Ти тука изпълняваш тази длъжност.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз те приех в съвета с такава радост, Киричо. Ти нямаш никакво основание да говориш. Извинявай.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти шом като присъствуваш на художествените съвети, при приемането на декора, присъствуваш на техническата конференция, това са местата, където се уточняват така да се каже работите.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Съжалявам, че малко по-рано не съм запознат, можех да помогна още повече.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А така. Казваш много се извинявам другарю Савов, но това нещо нашата сцена не позволява да се направи.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ти си главният художник.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти не си го казал, този не го е казал, Панков не го е казал и сега ние се изправяме пред това положение.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Панков го каза пред мене и пред художника. Два пъти го каза.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Фучеджиев, такива спектакли се уточняват в процеса на проектирането.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Втора грешка няма да направим в тази насока. Аз ви обещавам, другарю Фучеджиев.

МИРЧО ДОКОВ: В процеса на проектирането се уточняват.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: А, не е така.

МИРЧО ДОКОВ: Точно така е. Другари, много ви моля. В процеса на проектирането се уточняват.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Нали се приема този проект? Нали се приема после?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Другарю Доков, няма да намериш художник в света, който да иска да му чуеш мнението.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Филипов, аз съм работил шест постановки със Слобода и слава богу...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Виж какво, Доков, когато ние приемаме тука декор и когато се прави техническа конференция, това включва и въпроса за техническите възможности на сцената. Ясно ли е това? Така ли е?

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Така е разбира се.

МИРЧО ДОКОВ: Той се запознава с възможностите на сцената възможно ли е това. Създава се контакт между ръководството, техническото ръководство и проектанта.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той като не ги знае възможностите вие затова присъствувате, за да кажете това не е възможно, друго то е възможно. Няма да се измъквате по такъв начин, защото няма аз да присъствувам. Аз не ги разбирам тези работи.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз смятам, че трябва да прескочим този въпрос.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Повече няма да се случват такива неща, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Вие ще си гледате работата и ще бъдете любезни да държите за една прецизност и да уточнявате предварително нещата, а не сега тука аз да бъда поставен пред свършен факт.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Искам да повдигна още един въпрос. След техническа конференция ще връщаме проекти отново в художествения съвет.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: И на самия художествен съвет, другарю директор. Аз си спомням.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз ви обещавам такова нещо.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Даже за това бях критикуван. "Панков казва не, не може."

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз за първи път се сблъсквам с такава неща и ви уверявам, че повече няма да го допусна.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Той го каза веднага след това пред нас.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Пред нас не каза. Моля ви се. Пред нас не го каза.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз за първи път се сблъсквам с такава неща.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Не е за първи път, другарю директор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За първи път! Когато вече се разбираме тук, че се искат някои неща, които фактически сцената не дава възможност да се правят.

Приключваме по този въпрос.

Програмата да бъде направена.

Минаваме към следващия въпрос.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Утре се събираме нали?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, утре в 3 часа.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Организирано от др. Доков. Тука, в тази зала.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Минаваме към последната точка от дневния ред -

ПРЕГЛЕЖДАНЕ И УТВЪРЖДАВАНЕ НА РЕПЕРТОАРА ЗА СЛЕДВАЩИТЕ ДВЕ ГОДИНИ

Тъй като утре ще бъде приет на заседание на изпълнителното бюро на обединението.

Чавдар Добрев има думата да докладва.

ЧАВЛАР ДОБРЕВ: Другари, ние предлагаме за сезона 1981-82 година следните заглавия:

"Зидари" - Петко Тодоров, режисьор засл. артист Венелин Панков.

"Януари" - Йордан Радичков, режисьор засл. артист Крикор Азарян.

"Константин-Кирил Философ" - Никола Русев, режисьор Крикор Азарян.

"Мъртви души" - Гогол, режисьор нар. артист Филип Филипов.

"Спомен" - Арбузов, режисьор засл. артист Леон Даниел.

"Котка върху горещ ламаринен покрив" - Тенеси Уилямс, режисьор засл. артист Енчо Халачев.

Шест заглавия. Работят се успоредно две пиеси. Това е за сезона 1981-82 година за голяма сцена.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: "Вишнева градина" отпада ли?

ЧАВЛАР ДОБРЕВ: Отпада. Вместо нея "Котка върху горещ ламаринен покрив".

Имаме един проблем само с "Мъртви души". Проф. Филипов, ние имаме сега две драматизации - съветска драматизация, в момента притежаваме една чешка драматизация, в момента сме в преговор с унгарците да получим унгарска драматизация. Смятаме, че е необходимо български драматург. Имаме предвид автори като Георги Мишев и други. Ако проф. Филипов смята за необходимо, това допълнително трябва да говорим, да бъде автор на българска редакция с оглед на драматизация в други страни или можем направо да приемем драматизация от друга страна. Това трябва да се изясни допълнително.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той ще си помисли и ще каже.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Смятам, че това е въпрос, който не стои

на разглеждане. Отпада заглавието.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не, само го поставям като въпрос.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той ще си помисли.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: За камерна сцена, както ви е известно, нашият принцип е ...

БИЛИП ФИЛИПОВ: Съгласен съм и много благодаря.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: ... да бъдат включени повече пиеси, за да може да се прави избор с оглед на разпределенията:

"Дом за живеене" - Любен Петков, което е прието.

Предлагаме от Милко Милков вместо тази пиеса за нашето средновековие, където има около 12-13 герои и не можем да я реализираме реално, "Тяхната последна любов" - Милко Милков.

Една нова пиеса сме получили след сезона на Димитър Начев.

И всичко останало вече е прието от нашия съвет:

"Ковачи на мълнии" - Иван Пейчев

"Процесът Димитров" и т.н.

Отпада пиесата за Димитров, тъй като авторът не устоя.

Смятам, че на камерна сцена можем да поставим "Процесът Димитров" с автор Стефан Цанев.

Това е, което го предлагаме.

За сезона 1982-83 година предлагаме:

Съвременна българска пиеса - Георги Джагаров.

"Покриви" - Станислав Стратиев

"Мнимият болен" - Молиер

"Томас Бекет" - Жан Ануи

"Кметът на район Санита" - Едуардо де Филипо

Югославска пиеса по договор

Като резервни заглавия:

"Чайка" - Чехов

"Златната мина" - Ст. Л. Костов

"Вампир" - Антон Страшимиров

През сезона 1981-82 година имаме три български заглавия, от които едно българска класика, другото, което го смятаме към сериозните произведения на социалистическа съвременна драматургия - "Януари" и "Константин-Кирил Философ" - нова българска пиеса.

Имаме една съветска пиеса - "Спомен" - от Арбузов.

Една руска класика - "Мъртви души"

Една съвременна западна драматургия - "Котка върху горещ ламаринен покрив".

Режисьори:

"Зидари" - засл. артист Венелин Цанков

"Януари" - засл. артист Крикор Азарян

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Това по реда на поставянето ли е?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не, няма нищо общо с поставянето. Това е за българско и западно.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Няма нищо общо. Ти си бил идеалист. /Весело настроение/

ЧАВДАР ДОБРЕВ: След това ще кажа и реда на поставянето.

"Константин-Кирил Философ" - Никола Русев, режисьор Крикор Азарян.

"Мъртви души" - нар. артист проф. Филип Филипов

"Спомени" - Арбузов, режисьор засл. артист Леон Даниел

"Котка върху горещ ламаринен покрив" - засл. артист Енчо Халачев

Редът на постановките:

Почва със "Зидари" , предложение.

Заедно със "Зидари" се работи "Спомен" от Арбузов - засл. артист Леон Даниел.

След това се почва "Котка върху горещ ламаринен покрив" - засл. артист **Енчо Халачев**.

Заедно с нея или десет дни по-късно се почва "Януари" от **Радичков - Крикор Азарян**.

След това се почва "Мъртви души" - **Гогол** и

"**Константин-Кирил Философ**" - **Русев**.

Това е програмата, която се предлага. Всичко е за голяма сцена. За малка сцена са отделно заглавията.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Колко действащи лица има "Константин-Кирил Философ"?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: **Никола Русев** каза, че му трябва на него млади герои. Ние сме говорили с него. Той смята, че ще му трябва 12-13 действащи лица.

Сега **Арбузов** за нас в този смисъл е удобна пиеса, тъй като включва 7 женски роли и две мъжки роли, тъй като решаваме проблема за жените и смятаме да направим паралелно разпределение т.е. да бъдат 14.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Правилно.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това е, което мога да ви кажа. Утре го предлагаме пред първия заместник-председател на Комитета за култура **Павел Писарев** на съвещание в 16 часа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имате думата за някакви съображения.

Чавдаре, ти трябваше да обясниш, че се правят някакви промени.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Те ги знаят другарите, ние сме ги обсъждали.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Тази пиеса "Спомен" къде се намира?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Пиесата е тука. Имаме я в четири екземпляра. Утре ще я имаме в пет екземпляра.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Не сме я чели. Не можем да кажем нищо тук.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Ако не я харесаме?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ние предлагаме това. Разбира се ако не го харесате, няма да бъде. Но съветът е на 9-и заедно с художествения съвет на "Под игото". В момента имаме четири екземпляра. Ще имаме пет екземпляра в един ден и трябва всеки да я прочете и да я връща на Димитринка. На руски е пиесата. През лятото ще я превеждаме. Да кажем един екземпляр за проф. Филипков. Той може би е зает сега, значи друг ще я чете. Това няма значение. Всеки ден ще се връща пиесата. Ние имаме достатъчно време до 9-и да я прочетем. Който си намери списание "Театър", може да го прочете там.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: И още една пиеса, която не знаем, е "Константин-Кирил Философ".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние сега няма да я приемаме нея.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ние я предлагаме сега, но тя ще ни бъде предадена допълнително от Никола Русев.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: Втората фаза вече на сезон.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Аз искам да се изкажа, защото ще си отивам. Аз смятам, че литературата, която ни се предлага, е голяма, висока. Имам чувството, че е мислено за състава и за театъра, за неговото лице. Имам чувството, че до известна степен и жените ще бъдат като че ли заети до известна степен. В това отношение поправките, които са направени, смятам, че са справедливи с помяната на някои от заглавията. Няма защо сега да ровим защо са справедливи. Според мене е справедливо това, което е направено. И едната, и другата пиеса вече за Енчо Халачев. В това отношение аз ще защитавам този репертоар, който сега се предлага тук и в комитета.

Най-много ми харесва това, че в нашето литературно бюро предлагат голяма литература. Що се отнася до българските заглавия, като че ли е направена не една, а две стъпки и в това отношение трябва да се продължи тази посока.

Щеланието на ръководството всяка нова българска пиеса да замине, ако дойде на високо равнище някое от заглавията, е също справедливо и който попадне с една негова пиеса, която се заменя, да не се безпокои.

Що се отнася до поканените режисьори, това са талантиливи и интересни режисьори, търсеши, млади, макар вече до 50-та година, но в режисурата 50-55 години това е една зряла възраст и от тук нататък започва тяхното извяване.

На мене ми се иска по отношение на режисурата да не се забравят и други имена. Само едно ще припомня - Димитрина Гюрова която е правила постановка при нас, сполучлива постановка, а и други имена на режисьори, които трябва да се привличат в театъра. Това, че се привличат режисьори, то все пак ще продължава. И оня, който смята, че това е погрешно с оглед на линията на театъра, с оглед на атмосферата в него, той греша, защото тази линия винаги се променя с оглед на вкуса на времето, с оглед на новите средства в областта на театъра, на средствата в областта на режисурата. Имената, които са предложени, са интересни.

Лично аз приветствувам това поканване на режисьори повече, които ще дадат възможност и на актьорския състав да се разкрива богато и интересно.

Молбата ми е да се имат пред вид в 1982, 1983, 1984 години и други имена, които да могат да влязат.

Аз приемам репертоара, другарю директор.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Димитрина направи неотдавна. Сега струва ми се, че има някакъв проект за камерната сцена.

ФИЛИП ФИЛИПОВ: Добре, добре, аз просто припомням.

Сега моля да ме освободите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да. /Филапов излиза/

Кой друг иска думата?

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз приемам, другари, репертоара, но по-неже съм гледал "Котка на нажежения покрив"...

ОБАЖАТ СЕ: "Ламаринения".

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Различно го казват. Аз съм го гледал в Прага в един голям театър и трябва да ви кажа, че като че ли не е за голяма сцена. Ако Енчо Халачев я направи за малка сцена, ще има по-голяма стойност. Познавам пиесата много добре, за да запазя спомена си от тогава, от 1965 година досега.

Имам чувството, че тази пиеса може да се направи много камерно и много точно. Просто възразявам не на режисьора, а като художник, който познава пиесата, когото пиесата много е влечела, за да я запомня досега. Може би е била с големи актьори. Друг режисьор я е направил. Не знам. Имам чувството, че пиесата като че ли носи по-камерен характер. Ако Енчо Халачев я направи долу, ще спечели.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Стефан Гецов как ще го турим на камерна сцена! /Веселост/

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ама тя първо не е за Стефан Гецов, ако искате да ми кажете. Не е за Стефан Гецов пиесата.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Извинявай, ти на камерна сцена ли си гледа спектакъла?

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Не, аз не съм я гледал със Стефан Гецов.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Не, на камерна сцена ли си гледал конкретн тази пиеса?

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Пиесата не е за Стефан Гецов. Да ви го кажа. Извинявайте. Той ми е много близък приятел.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Това е отделен въпрос. Ти ще се изкажеш на разпределението.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Добре. Стефан ми е голям приятел, но не е за тази пиеса.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Къде си я гледал?

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз я гледах на голяма сцена, но там много се разсейваше.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Как ти е оставила такова силно впечатление а се е разсеяла!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз ти казвам моето мнение.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: На един разширен художествен съвет ние почти бяхме приели вече репертоара за следващия сезон. Искам да кажа, че заглавията, които сега вече след допълнително обмисляне са включени, са не по-малко сериозни и даже мисля, че в този си компактен вид репертоарът за следващата година е направо много добър.

Отделен въпрос е, че известни съображения бих изказал за това дали всичко това може да се реализира, още повече че др. Фучеджиев ни уверява, че през следващия сезон ще бъде малко по-спокойно и дай боже да бъде малко по-спокойно!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, ама ние ще правим две по две.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: Добре, ясно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще работим по-спокойно. Уверявам те.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: Е трябва да бъде по-спокойно, защото между другото трябва да ви кажа, че болшинството от актьорите вече малко са пренатоварени.

Като цяло всичките тези шест заглавия са един сериозен репертоар, който е на много високо равнище.

Освен това бих искал да кажа, че адмирирам линията, ко-

ято ръководството задълбочава, а не спира - да кани действително нашите най-изявени и солидни режисьори извън тримата, които са в нашия театър. Тука виждам имената на още двама души, които са безспорно - отделен въпрос е дали защитават естетическите позиции на една или друга школа - двама големи български режисьори.

Отделен въпрос е и това, че тука проф. Филипов изказа съображения, че има и други много добри български режисьори.

Но във всеки случай задълбочаването на тази тенденция да се канят не случайни, а най-добрите наши режисьори в Националния театър, това е чудесно.

И третото много добро намерение е това, че паралелно със "Зидари" ще се работи женска пиеса, като имам пред вид, че "Зидари" е мъжка.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: 14 жени.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: И тука вече в един дублиран състав, което би трябвало обезателно да стане, да бъдат двойни наистина. Това до голяма степен ще реши и проблемите на женския състав, който винаги е по-тежък проблем за разрешаване.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И камерна сцена има.

Извинявай много, че те прекъсвам, но искам да кажа, че ние сме с амбиция тази година да работим главно български пиеси на камерна сцена - нещо, което не го казах. Имам пред вид "Тяхната последна любов" - Милко Милков, която бихме могли да започнем След това "След сезона" на Димитър Начев - нова пиеса, много сериозна, "Дом за живеене" на Любен Петков и "Процесът Димитров" на Стефан Панев.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Има ли женски роли в камерната сцена?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Разбира се, че има. В "Дом за живеене" има четири женски роли и то основни женски роли.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Само в нея?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не само в нея. Просто давам един пример. Но бихме искали на камерна сцена тази година да даваме само нови български пиеси - нещо, което също мисля, че е важно.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Разбира се.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Извинявай, че те прекъснах.

МИХАИЛ ПЕТРОВ: В същност ти не ме прекъсна, защото аз свърших. Като обобщение мога да кажа, че изцяло приемам репертоара, който е предвиден за следващия сезон.

МИРЧО ДОКОВ: "Литъл бой" отпада ли?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Да, отпада.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Отпада, защото Младен Киселов не може да го направи.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Той заминава в Шати те.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той ще го направи после.

МИРЧО ДОКОВ: Втората ми молба, другарю Фучеджиев, е за художника в "Зидари", за да не останат да делят...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имам го пред вид.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И за двете пиеси.

МИРЧО ДОКОВ: И за двете пиеси. Още сега трябва да ги знаем, за да работим през лятото и като се съберем, да се одобрят проектите.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Даже преди лятото можем да имаме проектите, за да може да пуснем работата и да вървим малко с аванс с нещата, да не стигаме до тези критични моменти, от които сега и Филипков се дразни, всеки режисьор се дразни, когато постепенно влизат нещата. Нашия другар го правим на светен - Сашо Панков, а не бива да стигаме до такива моменти. Ние трябва да вървим с една пиеса в аванс.

И много моля по-нататък, ако може, другарят директор така да направи нещата и да ги реши, пък той има възможност, по

режисьори и по художници нека да вървят с една пиеса преди това, за да смогваме и да няма такива изисквания на режисьорите, които да ни поставят в малко трудни положения.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да.

Кой друг иска думата? Николина Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Кирчо не дава думата. /Веселост/

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Обаче добре говори. /Веселост/

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: В същност ние в по-голяма степен ние сме запознати с това предложение за проекторепертоар на театъра през годината. Промяната е в "Котка върху ламаринения покрив" вместо "Вишнева градина".

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: И "Спомен".

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Не, аз казвам това, с което сме запознати. Няколко пъти предполагам и режисьорът, и главният изпълнител се колебаят. Дай боже това да е окончателно, да остане вече това

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: То колебанието не е само тяхно. Ние също участвуваме в тази работа. И аз, и литературното бюро търсим най-оптималния вариант.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Да, какви са например съображенията за "Вишнева градина", какви са съображенията за "Котката" и т.н.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Търсим най-доброто.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Приветствувам това, че се мисли за жените. Дай боже да е хубава пиесата. Но фактически остават само две пиеси, като ги гледам, в които има богати и интересни женски роли. Всички други са с по една-две. И "Зидари", и "Януари", и "Константин-Кирил Философ", и "Мъртви души".

Може да се помисли още допълнително за камерната сцена.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: В "Гом за живеене" има четири жени.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Именно. Едновременно даже с тия пиеси.

И разбира се двойни състави даже там, където има по-мал-

ко женски роли - в "Зидари", в "Януари", "Константин-Кирил Философ", пък не само за жените, но и с оглед на мъже, които са претоварени, по-преуморени и т.н., за да няма нужда това да попричи на работата, на излизането на спектаклите, на играенето на спектаклите. Виждате, че стават такива неща по време на сезона, които затрудняват изпълнението на плана - и финансов, и всякакъв. Това е, което исках да кажа.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз също ще кажа само две-три думи, тъй като репертоарът, който сега прочете Чавдар, в същност е известен от миналото обсъждане с изключение на едно ново заглавие - "Спомен" на Арбузов, което изобщо не беше споменавано в репертоара и което засега за съжаление е неизвестно и ние не можем да вземем отношение, тъй като никой от нас не го е чел освен членовете на литературното бюро. Така че него ние не можем да го обсъждаме. Става дума за обсъждане на неща, които са обсъдени.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз много моля утре след обед да бъдат предадени обратно.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз лично това не мога да обещая, защото съм в комисия във ВИТИЗ и днеска нарочно съм излязъл, за да присъствувам тука на този съвет.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Тогава в събота.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Не мога утре да изляза.

Другите заглавия - и "Котката върху ламаринен покрив", и "Мъртви души" са били в нашия портфейл, ние сме ги обсъждали.

Третото заглавие, което също се променя - "Константин-Кирил Философ" - ние него и миналия път не го знаехме като драматургия, и сега не го знаем като драматургия.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: То беше включено.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Но то беше включено като заглавие, което само фигурираше, за да бъде включено в нашия състав. Така че тов.

са вече веднъж обсъдени неща, не обсъждаме нещо ново, а просто едно...

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това е главно животът на Константин-Кирил Философ в Константинопол.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Не, това е чудесно, само става въпрос да можем да го прочетем, Чавдаре.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Понеже съм говорил с автора.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Ние по същество сме обсъждали тези неща и сме ги прочели.

За да не бъда многословен, считам, че нещата според мен са по-точно оформени и единственият въпрос, който имам да задам, това е за сроковете и за графициите остават ли, другарю директор, така, както се говореше, или...

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Аз ще кажа.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Ще кажете, тъй като по тях Чавдар не спомена абсолютно нищо.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Чавдар не иска да споменава. Той не знае.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз зададох един въпрос преди малко, но Чавдар се засмя - дали по реда на излизането казва пиесите и режисьорите.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз казах, че не, няма нищо общо.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Ако това не е така, аз даже бих казал една поправка да се направи. Би трябвало първо да фигурира името на Филипов, т.е. на шатните режисьори, а след това на поканените режисьори, за да има някакъв принцип.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не хитрувам. Принцип няма в тези неща.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Нещо трябва да има. Извинявай.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз казах следното и ще го повтора. Аз казах, че почва със "Зидари", с 20 дни по-късно почва "Спомен",

след това почва Енчо Халачев с "Януари", след това почва Азарян в същото време и след 20 дни другите две пиеси.

Няма никакво хитруване, няма никакво замъгляване. Това го има междувпрочем стенографирано и преди това.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз не говоря, че хитруваш. Аз говоря за ре- да на режисьорите.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Това няма значение.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Как да няма значение! Има значение. Какво хитруваш сега!

НИКОЛАЙ МИЛЕВ: Аз бих желал да кажа нещо, макар че не съм специалист. Просто мислех да поставя въпроса в точка разни.

Въобще мислено ли е досега по въпроса да се постави конкурсно начало например за постановка, за режисьорско решение на дадена пиеса. Защото в практиката знам конкурс за архитектурно решение, за писателите за най-малък разказ и т.н. И ако е възможно, кажете си мнението за дадена постановка, за дадено решение да се въведе такова нещо.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Това е невъзможно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз ще изясня този въпрос.

НИКОЛАЙ МИЛЕВ: Просто мнението си изказвам по въпроса.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Веднага ти казвам - не е възможно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг иска ли да каже нещо?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Понеже моят близък приятел Халачев постави този въпрос, бих казал, че ние бяхме готови, ако той може да почне работа през септември, да поставим на голяма сцена "Котка върху горещ ламаринен покрив". През септември може да почне.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Защо септември? Не може.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не, ние говорим за септември или 1 октомври, но не на края на октомври.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз лично съм готов да почна.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Но Стефан Гецов, който е главният изпълнител в тази постановка, не е готов. Ние сме разговаряли с него той ще бъде готов накрая на октомври.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Той е готов да почне на 15 септември, но без него да карате до 30 октомври, пък той да се включи на 1 ноември.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Не, не може така.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Извинявайте, казвам го между нас.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Той снощи ми се обади по телефона и казва аз съм готов да почна октомври месец началото ...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това го казвам между нас. Оставет сега това.

Тука ръководството има решаващата дума при разпределянето на графика. Съображения от различен характер.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Третата пиеса, която се почва в театъра, това е сигурна пиеса, е "Котка върху горещ ламаринен покрив".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Чавдаре, мълчи сега. Да приключваме.

Първо, искам да кажа няколко думи по репертоара за 1981-1982 година. Чавдаре, слушай добре, защото утре трябва да го кажеш това на обединението на заседанието.

В нашия репертоар за този сезон присъствуват три български пиеси, от които "Зидари" на Петко Тодоров - една голяма класика, "Януари" на Йордан Радичков - една пиеса, която е играена в много страни на Европа и с която нашият театър може да се представи във всяка страна на Европа, и една съвсем нова - "Константин-Кирил Философ", която ние очакваме и която ще получим до края на годината, за да я реализираме през следващата година. Това е само за голямата сцена.

Освен това ние на камерната сцена ще реализираме най-

малко две български пиеси. Държа това нещо да се каже на заседанието на обединението.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Четири.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, ти вече можеш да кажеш четири. Аз казвам две на камерната сцена.

По-нататък. Ние включихме в нашия репертоар една съвременна съветска пиеса - "Спомен" на Арбузов по определени съображения. Пиесата според мен е много интересна, аз я четох, много хубава пиеса. Леон Даниел е режисьор, който има добро сътрудничество с Арбузов и това е едно от съображенията също да го покажем на него. Това е мнение и на Арбузов за работата на Леон Даниел.

По-нататък ние имаме в нашия репертоар "Котка върху гореламаринен покрив" от един голям американски автор, една голяма пиеса, която третира големите сложни социални проблеми на съвременното буржоазно и специално американско общество, и една пиеса която ние имаме пред вид и като касова пиеса. Това може да го кажеш също така, Чавдаре, че ние имаме пред вид и една пиеса, която трябва да бъде за нас и касова пиеса. Разбира се не говоря само за нея, но която я включваме в репертоара. За актьора няма смисъл да се споменава това нещо.

И "Мъртви души" на Гогол - едно много сложно произведение, което аз смятам, че трябва да се изяснява тука драматизацията каква ще бъде, коя ще бъде, проф. Филипов какво участие ще има, дали български автор ще се занимава. Няма да се обвързваш с никакви автори, имена, каквито ми споменаваш тука.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Мишев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Никакъв Мишев. Филипов ще се занимава. Сам той ще реши този въпрос - кой ще бъде, как ще бъде. Ако той реши да си прави нова драматизация, това трябва да бъде човек, с който той ще може да работи. Може би той няма да може

да работи с Георги Мишев.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз говоря за драматизацията.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма да правиш ти драматизацията. Драматизацията е негова работа. Така че този въпрос ще бъде решаван допълнително.

Така че при това положение ние имаме един много солиден репертоар.

Проблемът, който трябва също да подчертаеш на заседанието, е за Димитров. Ние имаме доброто желание да правим на големата сцена пиеса за Димитров, но нашето желание не може да се осъществи поради ангажиментите на автора Любен Станев в Съветския съюз.

Какво можем да направим? Можем да направим някое от познатите заглавия, което няма да бъде добре, и затова ние решаваме да направим един спектакъл на камерната сцена - "Процесът Димитров" на Стефан Цанев, който освен на нашата камерна сцена ние ще можем да покажем на всички по-големи сцени - в Ихтиман, в Самоков, Ботевград - и ще направим много по-голяма политическа работа и идеологическа, това трябва да го кажеш, отколкото ако вземем да правим на нашата голяма сцена едно голямо заглавие от тези известните, играни и т.н.

Другари, историята на Димитров е толкова известна, и процесът, и т.н., че българският народ от млади до старци знаят тази история и трябва да бъде нещо много специално, за да възбуди интерес. Не бива да отиваме на неща, които са събития, свързани с наши големи личности, да ги поставяме и да ги играем пред празен салон. Така че в такава посока ти ще защитиш нашето предложение за камерната сцена. Това е по репертоара.

Второ, относно режисурата. Като уважавам бележката, която направи проф. Филипов за това какви режисьори каним и ще кани

искам да напомня, аз напомних още токато той беше тука, че Димитрина Гурова съвсем скоро направи пиеса на нашата голяма сцена.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И преди това "Фарятиев".

ПРЕДС. ЛИКО ФУЧЕШКОВ: И преди това "Фарятиев". Т.е. тя е от постоянните наши режисьорки и ще бъде.

Ние на нашата сцена сме използвали и използваме: Младен Киселов, Асен Попов, Димитрина Гурова, Никола Петков, Гриша Островски, Вили Цанков, Леон Даниел сега, Иван Добчев, Пантелей Пантелеев и Димитър Стоянов.

Имаме намерение и желание да използваме Красимир Спасов.

Но веднага трябва да кажа, че този кръг ние няма да го разширяваме до безкрайност, тъй като ние държим тука да се показват добри режисьори, а българският театър за съжаление не е така наситен с много режисьори с високи качества.

И затова, като вземаме под внимание желанието да се включат нови имена като гастролъори в нашия театър, разбира се тази политика ще продължава, но на базата на едно абсолютно изискване - че това ще бъдат измежду най-изтъкнатите режисьори на нашето младо и средно поколение. За съжаление от старото поколение не разполагаме с много режисьори.

Трето - по въпроса за циклите.

Първо започваме да речем два дни след премиерата на "Под игото" със "Зидари" на Петко Тодоров. На 9-и сега на художествения съвет за "Под игото" ние ще приемем разпределението на "Зидари" и на съветската пиеса "Спомен". Най-твърдо бяха установени работите със "Зидари", доста отдавна бяха установени най-твърдо наистина и като заглавие, и като подход и решение на режисьора.

Второ, искам веднага след това, 20 дни след това, да започне съветската пиеса репетиции. Двете пиеси ще излязат до края на календарната 1981 година.

Освен това трябва да кажа, че това са двете пиеси, които се делят, на които ние можем да направим разпределение.

Не можем да направим паралелно разпределение на "Зидари" нито с "Котка върху горещ ламаринен покрив", нито с "Януари". Това го знам много добре от идеите, които са лансирани. Нито пък на съветската с "Котка върху горещ ламаринен покрив". Това са двете пиеси, които се делят. Както "Котката" и "Януари" също се налявам, че ще успеем да направим паралелно разпределение. Като започне "Котка върху горещ ламаринен покрив", два йсетина дни след това трябва да започнат репетициите и на "Януари".

Това е програмата за първите четири пиеси. Аз смятам, че няма да бъде реалистично сега да продължаваме по-нататък. Но искам да кажа, че ако някои от нашите режисьори - др. Енчо Халачев или др. Крикор Азарян - пожелаят да направят нещо междуременно на камерната сцена, ние сме на разположение, има заглавия, могат да си изберат, смятам, че има време. Ако успеят да си направят състав между останалите актьори, неангажирани в двете пиеси, аз смятам, че ще имаме и нови пиеси на камерната сцена. Смятам, че ще останат някои интересни актьори. Мога да кажа интересни, защото просто не влизат във вжданията на двамата режисьори.

Стига да се работи някому, готови сме да направим всичко възможно, за да се осъществят и други две постановки до края на годината на камерната сцена. И една да е.

Моля др. Енчо Халачев да не проявява чувствителност. Той направи неотдавна "Оптимистична трагедия". Ние не сме показали към никого от нашите режисьори тука в театъра нито пренебрежение, нито пък поставяме на второ място. Това е просто проблем на едно наместване на работите по готовност, по време, по включване на режисьорите и смятам, че нашите режисьори нямаат основа-

ние да бъдат недоволни от нещо.

Четвърто, искам да обърна също внимание, че е важно, че направихме някои промени, включително и поради факта, че искаме да имаме пред вид интересите на дамската част на състава. Ние се отказахме от "Юлий Цезар". Трябва да ви кажа, че "Юлий Цезар" беше едно заглавие, което ние го имахме пред вид, обаче след това, като помислихме, се оказа, че ставаме много зле със заетостта на женския състав. Затова някои от промените, които правим, са в тази посока, за да се осигури по-голяма заетост на жените в театъра, което се надяваме, че ще успеем да направим, това е наше общо желание тук, и с режисьорите също ще работим в тази посока да го постигнем.

Това е, което имах да кажа по последната точка от дневния ред.

Имате ли някакви други въпроси?

МИРЧО ДОКОВ: Възможно ли е да бъдат лимитирани с време и със средства тези постановки, другарю директор?

ПРЕДС. ЛИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Първите дни на септември ще бъде приета.

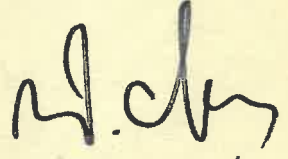
ЧАВДАР ДОБРЕВ: Първите дни на юли.

ПРЕДС. ЛИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма време, Чавдаре. Ако успеем да направи, добре. Ще направим възможното.

Закривам заседанието.

/Закрито в 18,15 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Л. Фучеджиев/

Бюро за Стенографиране
тел. 83-11-94
ул. "Лега" №5

СТЕНОГРАФ:

/Л. Давов/